

GOOD NEWS

ROTARY INTERNATIONAL

Novinky

ROTARY DISTRIKTU Č. 2240 - ČESKÁ REPUBLIKA A SLOVENSKÁ REPUBLIKA

3/2002

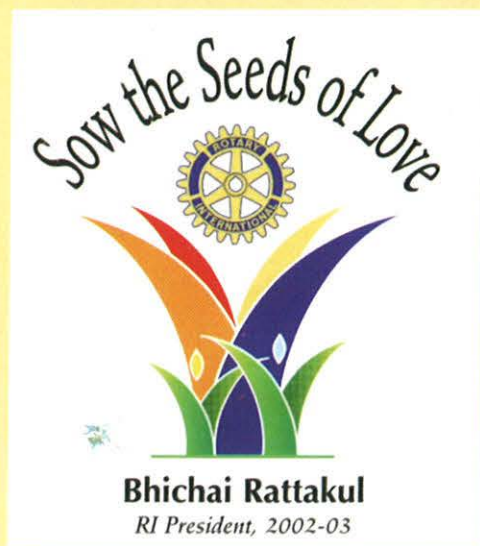
OTEVŘTE BRÁNY MLADÝM LIDEM!

(Motto guvernéra distriktu 2240 Stanislava Nováka pro rok 2001/02)

Jedna z více než 300 fotografií z 20 zemí, zaslaných do soutěže Rotary World Photo Contest 2000-01, byla pořízena při setkání výměnných studentů v Kalifornii. Zúčastnili se ho studenti z Brazílie, České republiky, Dánska, Ekvádoru, Francie, Německa, Japonska, Holandska, Jižní Afriky a Thajska.

3. distriktní konference a shromáždění v Hradci Králové

V příjemné atmosféře hotelu Černigov se 1. a 2. června 2002 setkali zástupci českých a slovenských Rotary klubů.

Distriktní konference se zúčastnili vzácní hosté - královéhradecký primátor Oldřich Vlasák, hejtmán královéhradeckého kraje Pavel Bradík, senátor Karel Barták a biskup Karel Otčenášek.

Velký potlesk sklidil chlapecký pěvecký sbor „Boni pueri“.

VÝROČNÍ SETKÁNÍ ROTARIÁNŮ

Několika stručnými údaji si připomeňme třetí distriktní shromáždění a konferenci našeho distriktu pro Českou republiku a Slovensko: uskutečnily se 1. – 2. června v hotelu Černigov v Hradci Králové. Zúčastnilo se jich 134 rotariánů ze 41 českých i slovenských klubů, 17 manželek a deset zahraničních hostů.

Významným zahraničním hostem shromáždění a konference byl představitel světového prezidenta Rotary International Richarda Kinga pan Gennaro Maria Cardinale s manželkou, který bude od 1. července t.r. zastávat funkci ředitele RI. Konference se zúčastnili rovněž přítel Ivan Kaldor s manželkou, PDG distriktu 1880, dr. Lothar Ullrich, PDG distriktu 1950 a další hosté.

Sobotní shromáždění, zahájené fanfárami hornistů, probíhalo v pracovním duchu bilancování činnosti distriktu v končícím třetím rotariánském roce, kdy v jeho čele stál guvernér Stanislav Novák z RC Hradec Králové. Kromě referátů guvernéra Stanislava Nováka, pokladníka distriktu Františka Nahodila a sekretáře distriktu Augustina Čermáka přednesli své příspěvky předsedové distriktních komisí – za mládež Libor Kičmer a Pavel Toman a za Nadaci Rotary Daniela Vondrová (tento příspěvek zveřejníme v příštím čísle GOOD NEWS). Dobroslav Zeman se věnoval na jedné straně problematice Public relations, časopisu GOOD NEWS a prezentaci distriktu na internetu, na druhé straně mezinárodním vztahům na úrovni distriktu. Problematiku PolioPlus a snahu Rotary International, aby ve stém roce existence Rotary, tedy v roce 2005, na světě nebyl již ani jediný případ této nemoci, připomněl Viktor Příkazský. O významu a poslání Rotary International a Nadace Rotary hovořil reprezentant prezidenta RI Gennaro Cardinale. Některé myšlenky z jeho projevů uveřejňujeme samostatně.

Letošní vedoucí našeho GSE-

týmu Libor Friedel zhodnotil jeho letošní šestitýdenní pobyt v Texasu. Osvěžením ve výčtu informací a čísel bylo vystoupení klarinetistek ze Základní umělecké školy v Hradci Králové. A skutečným zpestřením odpoledního programu bylo již tradiční představení výměnných studentů v ČR a SR, které přivedl vedoucí Služby mládeži Libor Kičmer. Na pódium nastoupily více než tři desítky odznáčky ověřených studentů z USA, Kanady, Mexika, Japonska, Thajska a dalších zemí. Dvě studentky nám velmi dobrou češtinou a slovenštinou sdělily svůj pohled na naši zemi. Smích a potlesk vyvolal hlavně příspěvek dívky z Mexika, která vyjádřila podivení, proč jsou u nás vypínače před koupelnou a ne uvnitř, proč se ve školách přezouvají žáci a ne učitelé a proč je u nás mexický guláš, když ho v Mexiku neznají.

Neděle probíhala v slavnostním duchu distriktní konference. Směs muzikálových sborů přednesl na úvod světově proslulý chlapecký pěvecký sbor „Boni pueri“ pod vedením Mgr. Horáka. S krátkými projevy vystoupil primátor Hradce Králové Oldřich Vlasák, který připomněl, že v letošním roce Hradec Králové slaví 777 let od první písem-

Úřadující guvernér distriktu 2240 Stanislav Novák, RC Hradec Králové, předal symbolicky svou funkci svému nástupci Milanu Rochovi, RC Praha

né zmínky o něm jako o městu. Ocenil aktivity Rotary, zejména práci v oblasti sociální a zdravotní a v péči o mládež. Biskup Karel Otčenášek popřál rotariánům mnoho úspěchů v činnosti, senátor Karel Barták zdůraznil význam principů Rotary, hejtman královéhradeckého kraje Pavel Bradík, který je členem RC Hradec Králové, hovořil o morálce, etice, pokoře a důvěře, které jsou součástí společenství Rotary, ale absentují v našem současném životě.

Velký zájem vzbudilo vystoupení hosta distriktní konference, významného publicisty a novináře Jiřího Vejvody, který hovořil na téma „Jsou média čtvrtým pilířem demokracie?“ Jeho reálný pohled na současný stav českých médií nezbudil příliš radosti, zato dal odpověď na mnohé otázky, které si rotariáni kladou – např. proč o naši činnost nemají současná česká média zájem? Tématickou osnovu jeho referátu přinášíme na jímém místě tohoto čísla GOOD NEWS.

Poté proběhla volba guvernéra pro rok 2004-05 – přítomní zástupci klubů vybírali ze dvou kandidátů: distriktní nominační komise navrhla Viktora Příkazského z RC Poprad, RC Olomouc postavil jako protikandidáta svého člena Ladislava Vitoula. Bylo odevzdáno celkem 35 hlasovacích lístků s 38 hlasy (tři zúčastněné kluby, které mají více než 37 členů, měly právo na dva hlasy). 30 hlasů se vyslovilo pro Viktora Příkazského, osm pro Ladislava Vitoula. Do funkce DGN (District Governor Nominee) pro rotariánský rok 2004-05 byl tedy řádně zvolen Viktor Příkazský.

Součástí distriktní konference bylo i předání ocenění za práci

z distriktní konference

v uplynulém roce vykonanou pro kluby i pro distrikt. Čestná uznání získalo 25 jednotlivců a sedm klubů, jmenovitě:

Ivan Belan, RC Banská Bystrica - Vlastimil Bursa, RC Plzeň - Augus-

slav Hetényi, RC Nitra - Libor Kičmer, RC České Budějovice - Willem Kolthof, RC Prague International - Otomar Köppl, RC Vrchlabí - Ivan Košalko, RC Nitra - Dušan Lalík, RC Banská Bystrica - Róbert Matejovič, RC Košice - Zdeněk Michálek, RC Ostrava - Miloslav Raboch, RC Plzeň - Jan Reban,

Krumlov - Daniela Vondrová, RC Český Krumlov - Dobroslav Zeman, RC Plzeň

a kluby:

RC Bratislava, RC Brno City, RC Český Krumlov, RC Karlovy Vary, RC Košice, RC Liptovský Mikuláš, RC Žilina.

Viktor Prikazský (uprostřed), nově zvolený do funkce DGN pro rok 2004/05 v kruhu svých přátel z RC Poprad

Čestnou plaketu Service Above Self Award obdržel z rozhodnutí nejvyšší správní rady RI společně s osobním dopisem světového prezidenta RI Richarda D. Kinga past-governér našeho distriktu Dobroslav Zeman.

A pak už zbýval jen poslední akt - symbolické předání funkce guvernéra: Stanislav Novák po roční činnosti předal pomyslné guvernérské žezlo nově nastupujícímu Milanu Rochovi.

Novému guvernérovi přejeme hodně sil k vyřešení všech konkrétních problémů, o kterých ve svém vystoupení hovořil.

*Andrea Vernerová,
členka redakční rady
GOOD NEWS*

tin Čermák, RC Hradec Králové - Libor Ferda, RC Jihlava - Jan Fidler, RC Jindřichův Hradec - Libor Friedel, RC Ostrava - Svatopluk Jedlička, RC Praha Classic - Ladi-

slav Hetényi, RC Nitra - Libor Kičmer, RC České Budějovice - Vladimír Růžička, RC Klatovy - Vladimír Skalský, RC Praha City - Pavel Toman, RC Jihlava - Július Tomka, RC Banská Bystrica - Andrea Vernerová, RC Brandýs-Boleslav - Otakar Veselý, RC Český

Z VÝZNAMNÝCH PROJEVŮ NA KONFERENCI

Během distriktového shromáždění a výroční konference distriktu, které proběhly v Hradci Králové ve dnech 1. a 2. června 2002, byla přednesena řada významných projevů, z nichž pro nedostatek místa vyjímáme alespoň několik základních myšlenek

Guvernér distriktu 2240 pro rok 2001/02 Stanislav Novák:

Scházíme se ve městě, kde Rotary zapustilo své kořeny hluboko, poněvadž zde byla půda připravena před jeho příchodem rotariánským duchem, kterým byli ovládní tvůrci nového Hradce Králové. V něm se uskutečnilo heslo služby, která tím více prospívá, čím poctivěji a intenzivněji se vykonává. Nedávno oslavil Rotary klub

v Hradci Králové 75 let od svého prvního založení. Již to svědčí o tom, že rotariánská myšlenka je tu hluboce zakořeněna.

Na distriktním shromáždění a konferenci se setkávají rotariáni celého distriktu. Funkcionáři mají před uplynutím svého funkčního období vydat přehled vykonané práce a podle získaných zkušeností rozevřít výhled do nejbližší budoucnosti. Vy pak, milí přátelé rotariáni, máte zkoumat, nakolik spolupráce funkcionářů vámi zvolených s vašimi

kluby byla uspokojivá, a pokud nebyla, zkoumat, v čem vězí nedostatky, kde třeba přiložit ruku k dílu, aby naši nástupci v úřadu získali naší a vlastní kritikou směrnice pro další opravdu úspěšnou rotariánskou práci.

My všichni se musíme ptát, zda jsme splnili svou povinnost. Rotary je praktické hnutí, které má uskutečňovat mravní ideály v povolání, ve všedním životě a v životě veřej-

ném. Jestliže můžeme o sobě říci, že jsme pro tyto ideje pracovali, pak můžeme být hrdi na to, že stojíme v řadách Rotary. Říkám-li stojíme, nesmí to pro nás znamenat, že zůstáváme stát: musíme pokračovat, kráčet vstříc budoucnosti a míru.

Rotariánské konference jsou velkým svátkem, kdy rotariáni odkládají svá kladiva, kterými jinak kují svou existenci, aby si mohli podat uvolněné ruce k přátelskému stisku. Jiní opět odkládají své klobouky, aby zapoměli a odpočinuli si od povinností svých důstojenství a otevřeli své srdce, aby uvolnili cestu čistému, upřímnému a kamarádkému citu, který je nezbytným podkladem a základem naší drahé rotariánské ideje. Dnešní den je pro nás všechny takovým svátkem.

Společenství Rotary International není jen hnutím k podpoře mezinárodního přátelství a družnosti, nýbrž se snaží také o povznesení mravní úrovně v obchodních i společenských stycích a mělo by zavrhnout všechnu nepoctivost a nečestnost v obchodování. Každý rotarián přijímá se svým členstvím také svůj závazek uskutečňovat ušlechtilý ideál nezištné služby v každé práci, v rodině i ve společnosti.

Ústředí Rotary International velice správně připomíná, že nikdy dříve nebylo větší příležitosti než právě dnes, abychom se plně uplatnili. Je třeba pomáhat všude, ve všech končinách světa. Buďme tedy ochotni a pomáhejme. Svědčí o nadutosti, jestliže v člověku slabším a bezbranném vidíme člověka méněcenného. Jen z nadutosti vyrůstají hnutí nacionalistických výstředníků. Rotary by mělo dávat dobrý příklad svým bližním. Porozumění pro potřeby svých bližních je předpokladem zdárné spolupráce ve společnosti.

S radostí konstatuji, že mi bylo v tomto roce dopřáno právě před týdnem předat Chartu RI jednomu novému klubu - Rotary klubu Kravaře. Dovolte mi, abych tento klub a jeho členy i dnes co nejsrdčeji mezi námi přivítal. I v několika dalších městech se scházejí skupinky nadšenců, kteří jsou pro ideu Rotary zapálení, bohužel se jim do dnešního dne nepodařilo získat dostatek vhodných kandidátů. Víme dobře, že stále ještě vězíme v určitých sítích minulosti, které nám nedovolují překročit onen Rubikon a hledět více vpřed než vzad. Je však věcí jednotlivých klubů, jak se chtějí se svou minulostí vypořádat.

Nadějná je situace na poli mladých adeptů rotariánského hnutí. Mám na mysli hlavně naše Rotaract kluby - sdružení mladých lidí, většinou studentů, kteří se rovněž chtějí zapojit do humanitárních a sociálních služeb. Právě pro mne, který přišel s heslem

Gennaro Cardinale, představitel prezidenta RI při projevu

“Otevřte brány mladým lidem”, je dobrým vědomím, že se toto hnutí v nás v tomto roce rozvíjelo rychleji než vlastní Rotary kluby. Měl jsem tu čest předat Chartu RI již třem novým Rotaract klubům a to v Liptovském Mikuláši a nedávno i v Žilině a Košicích. Doufám, že budu moci předat do konce mého funkčního období Chartu RI mladým právě zde, v Hradci Králové. Radostná je i zpráva o založení Rotaract klubu v Olomouci. Děkuji všem těmto mladým lidem za jejich iniciativu a přeji jim hodně úspěchu v jejich další práci.

Aspoň jednou za rok by si měl každý rota-

rián položit otázku: Proč jsem rotariánem? Stal bych se jím i dnes?

Být rotariánem je jistě velké privilegium. Pro závazek být rotariánem mluví mnoho okolností, uvedme aspoň některé z nich:

- možnost být ve společnosti dobrých přátel; právě v dnešní stále komplexnější době je cenný pocit sounáležitosti

- vývoj v obchodní sféře jako všeobecná potřeba pomáhat si navzájem a společně i druhým

- vývoj osobnosti - členství podporuje mezilidské vztahy a vlastní osobní vlastnosti

- vývoj vedoucích schopností, neboť v Rotary se člověk učí motivovat, ovlivňovat a vést

- jako rotarián se člověk stává lepším občanem země, rotariáni jsou nejaktivnějšími občany

- obohacování vlastních vědomostí při přednáškách, které se v každém klubu konají týden co týden

- radost - neboť pravidelné setkávání s přáteli přináší jen radost

- kosmopolitní myšlení: každý rotarián nosí svůj odznak a snadno tak nachází v celém světě přátele, které má možnost, ba i povinnost navštívit při svých cestách v kterémkoli z 30.000 klubů

- v případě potřeby získání pomoci na cestách, neboť mezi rotariány vždy najdete lékaře, advokáta, hotel apod.

- rozptýlení - do rotariánských aktivit patří pořádání konferencí, shromáždění, plesů, koncertů a pod., které poskytují zábavu na často vysoké úrovni

- příležitost sloužit - to je snad nejlepší důvod, proč se stát rotariánem: mít možnost vykonat něco pro druhé, poznat možnost sebe-realizace.

Pana Gennaro Cardinale, PDG z Itálie, který od 1. července 2002 nastupuje do funkce ředitele RI, jmenoval prezident Rotary International Richard King svým zástupcem a představitelem pro naši distriktní konferenci. Vystoupil na ní ve třech projevech, z nichž opět vyjímáme :

z distriktní konference

Ústřední heslo RI pro tento rotařský rok 2001/02 zní:

MANKIND IS OUR BUSINESS.

Je podle mého názoru velmi aktuální. Je trvalou výzvou všem rotařským k jejich aktivitě, k tomu, aby každý z nich přispěl ke zlepšení kvality života, aby poskytoval svou pomoc lidem, jejichž životy jsou ovlivněny chudobou, hladem, nemocemi, nevzdělaností nebo přírodními katastrofami.

Důstojnost každého člověka spočívá především v tom, že v každém, ať je jakýkoliv, vkládáme svou důvěru. Prezident Rick King vkládá svou důvěru v každého z nás a vyzývá nás, abychom jako jedinci i jako součást společenského celku nejen jednali, ale způsobem své existence, myšlením, vnímáním i lásky pomáhali všem těm, kteří jsou méně šťastní, než my sami.

Veškeré problémy a nepořádky dnešního světa, které nám mnohdy brání, abychom se řídili naším vlastním přesvědčením nebo naším vlastním životním názorem, nás jen vedou k tomu, abychom byli silnější v našem úsilí, protože máme, milí přátelé, právě Rotary. A právě v Rotary si uvědomujeme hodnotu a význam našich úkolů jako občané tím, že na sebe bereme úlohu velkorysých dobrovolníků, opírajíce se o naši dlouhou tradici podpory přátelství mezi lidmi a pochopení odlišného společenského a kulturního prostředí.

Jsmo si jisti, že naše historické dědictví nám může pomoci v tom, abychom Rotary správně pochopili a podle jeho zásad také žili. Naše úsilí musí být proto pevné. Musíme stále a důsledně respektovat rozdílné způsoby myšlení.

Být dnes rotařem není ani snadnější, avšak ani obtížnější, než tomu bylo dříve. Záleží jen na nás, abychom myšlenky Rotary správně pochopili; jak je zřejmé z uplatňování rotařských ideálů za uplynulých téměř 100 let, Rotary vždy ukazovalo cestu k tomu, jak se účinně zapojovat do společnosti lidí a usilovat o lepší vzájemné pochopení a mír.

Jestliže skutečně věříme, že morální hodnoty jsou základem občanského života,

jestliže skutečně věříme, že kulturní hodnoty představují moudrost historie lidstva,

jestliže skutečně věříme, že naše poslání vůči mladé generaci spočívá v tom, že se s ní budeme podílet na vytváření její budoucnosti,

jestliže skutečně věříme, že náš zájem o postižené nebo méně šťastné lidi může pomoci rozvoji celého lidstva,

jestliže tedy skutečně věříme ve všechny tyto hodnoty či v cokoliv jiného, co podle našeho názoru bude sloužit ku prospěchu druhých, budeme moci prohlásit, že

„NAŠÍM POSLÁNÍM JE HUMANITA

MANKIND IS OUR BUSINESS”.

*Připravil a vybral
Dobroslav Zeman, PDG,
RC Plzeň*

Část účastníků distriktní konference před hotelem Černigov v Hradci Králové

MOHOU BÝT MÉDIA ČTVRTÝM PILÍŘEM DEMOKRACIE?

*Tématická osnova přednášky hlavního řečníka
na slavnostní konferenci distriktu 2240 Jiřího Vejvody*

V českém tisku se před časem objevila úvaha na zajímavé téma. Klade nám otázku, zda - vedle vlády coby moci výkonné, parlamentu coby moci zákonodárné a soudů jako moci trestně právní - nemá být čtvrtým pilířem evropské demokracie tisk, rozhlas, televize. Odpověď na tuto otázku je ošidnější, než se zdá.

Emoce již nám, dědicům informační nesvobody, diktují rázem: ano, jistě, však poměry ve státě tvoří také novináři! Rozum, poučení posledním tuctem let, však nabádá k opatrnosti hned z několika příčin.

Za prvé je legitimní ptát se, kdo by tuto moc, tuto výsadu být jedním ze základních kamenů demokracie, vlastně novinářům udělil. Parlament určujeme my, voliči. Vláda je, byť klikatě a klopotně, také výsledkem voleb. Soudy jsou jmenovány těmi, kterým jsme tuto moc svěřili. Ale jak je to s žurnalisty? Že by je jaksi pověřoval lid?

Ve skutečnosti získává ohromnou moc ovlivňovat veřejnost každý, koho si například majitel novin, časopisů i elektronických médií do svého týmu vybere. A jakmile se v této situaci ocitne, záleží - možná i víc než na jeho vzdělání - na jeho lidské zkušenosti a zralosti, na jeho etice a

smyslu pro fair play. Měl by si totiž klást - leč vesměs neklade - základní otázky. Do jaké míry budu zpívat píseň toho, koho chleba jím (a to ovšem platí i u médií veřejné služby)? Budu psát o tom, co je podstatné, anebo hodlám vyhledávat témata, v nichž "jde na krev" - a tudíž své vnitřní vidění světa, mám-li jaké, zradím ve prospěch efektu, slávy, odměn? A nakonec to nejpodstatnější: chci politiku, je-li mým oborem, popisovat a rozebírat, nebo ji chci vlastně dělat?

*Jiří Vejvoda v přátelském rozhovoru
s Ivanem Belanem, PDG*

Šéfredaktor prestižního deníku Le Monde umístil svého času nad vchod do budovy redakce nápis: "Milí kolegové, odložte prosím v šatně spolu s kabátem i své politické přesvědčení!" Rekl v kostce vše, co u nás -

necelých třináct let po listopadu - není vesměs dodržováno. Problém je zčásti generační. Na jedné straně je řada starších novinářů, kteří sice mají značné lidské i profesní zkušenosti, ale poškodili svůj kredit za minulých dob, a proto buď novou šanci nedostali, či se jí lekli. A na straně druhé je spousta novinářů mladých, kteří sice mají prostor a možnosti, ale chybí jim zkušenost, kterou Bohumil Hrabal kdysi krásně vystihl, když na otázku, čeho ze své tvorby si nejvíc váží, řekl: „Toho, co jsem nenapsal.“... Ne že by zdejší novinářské mládí nebylo schopné. Potíž je v tom, že všeho.

Rádím proto každému, kdo svět médií nezná, ale o to horlivěji jej sleduje, aby tak činil dál, ovšem s maximální mírou obezřetnosti. Každou významnou novinu, každý skandál studujte z různých úhlů pohledu a různých zdrojů - a pak si teprve učiňte svůj vlastní názor. A hlavně poctivě sami hodnotte svět kolem nás, jeho skutečná témata, a občas si položte otázku: není to, co nám média vnucují, jen virtuální realita?

Myslím, že média už ze své podstaty žádným pilířem demokracie být nemohou. Snad hlídačem - ale jen v ideálním případě.

Jiří Vejvoda

Z aforismů Martina Petišky

Když nastupují diktatury, snaží se okamžitě zlikvidovat rotariány. Postavení rotariánů v každé zemi je tím, na čem se dá snadno pozorovat, jaká v oné zemi panuje demokracie a volnost. To, jak společnost přijímá rotariány, je lakmusovým papírkem, který vypovídá o stavu státu

PŘEDSTAVUJEME NOVÉHO GUVERNÉRA

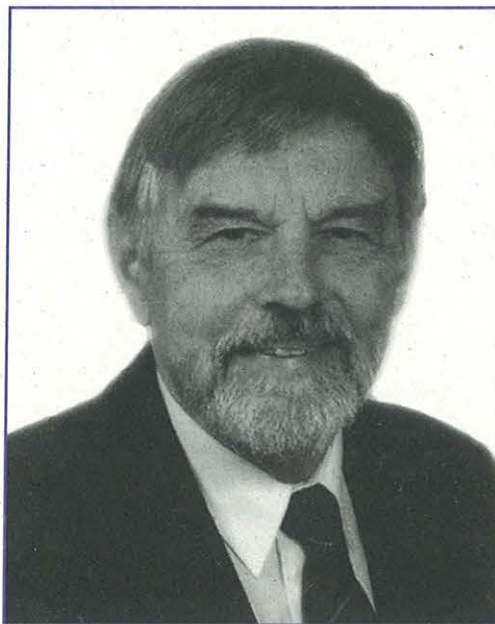
Počátkem července 2002 nastoupí do funkce guvernéra distriktu 2240 ing. Milan Růch, člen Rotary klubu Praha. Stane se tak již čtvrtým guvernérem v čele obnoveného česko-slovenského distriktu. Na základě nominace distriktu byl do této funkce zvolen na světovém kongresu Rotary v roce 2001 a společně s dalšími 529 kolegy z celého světa absolvoval povinnou přípravu nových guvernéřů. Je tedy připraven převzít na příští rotariánský rok náročnou funkci guvernéra našeho distriktu.

Jak se stalo již tradicí u všech tří jeho předchůdců, položila redakce GOOD NEWS Milanu Růchovi několik otázek, aby jej tak představila čtenářům našeho časopisu.

GN: Již jen několik týdnů nás dělí ode dne, kdy přvezmete funkci guvernéra našeho distriktu. Povězte nám něco o sobě.

Narodil jsem se v roce 1932 v Brně. Mé první krůčky do života tedy viděly brněnské Lužánky. Od raného dětství jsem však žil v Jihlavě, kde můj otec působil jako lékař. Tam jsem také navštěvoval obecnou školu. Protože však za německé okupace bylo české gymnázium v Jihlavě zavřeno, prožil jsem válečné roky 1942 až 1945 u prarodičů v Kroměříži, kde jsem absolvoval první tři ročníky gymnázia.

Nejmilejší vzpomínky však mám na poválečná léta mého mládí v Jihlavě. Ani se mi nechce věřit, co všechno jsem při studiu na gymnáziu stihl. Chodil jsem cvičit do Sokola a jako dorostenec jsem se zúčastnil Vsesokolského sletu v Praze v roce 1948. Učil jsem se hrát na klavír - pianista se ze mne sice nestal, ale naučil jsem se mít rád klasickou hudbu. Také jsem několikrát hrál ochotnický divadlo. Hodně času jsem věnoval studiu jazyků, kromě školní němčiny (za války), ruštiny a francouzštiny jsem ještě soukromě studoval angličtinu a španělštinu. Při tom jsem se zajímal také o výtvarné umění a historii. A navíc jsem ještě prožíval svou studentskou lásku, která vyvrcholila sňatkem v roce 1953 a která mi vydržela až dodnes.

Maturoval jsem v roce 1950 a přihlásil jsem se ke studiu medicíny. Přestože jsem úspěšně složil přijímací zkoušku, nebyl jsem přijat. Určitá možnost přijetí na vysokou školu však existovala na některém technickém oboru. I když jsem byl zaměřen spíše humanitně a k technickým předmětům jsem neměl žádný vztah, rozhodl jsem se zkusit své štěstí v tomto směru. Po urychlené přípravě jsem složil přijímací zkoušku a začal jsem studovat na elektrotechnické fakultě brněnské techniky. Můj návrat do rodného města však trval jen jediný rok. Civilní technika v Brně byla změněna na Vojenskou technickou akademii a byl jsem předvolán k pohovoru, kde mi byla nabízena kariéra vojáka z povolání. Tu jsem odmítl a raději jsem zvolil přestup na České vysoké učení technické v Praze. Studium na pražské technice jsem ukončil v roce 1954 a byl jsem promován na elektroinženýra.

GN: A co nám povíte o své pracovní kariéře?

Nastoupil jsem na umístěnku do Spolku pro chemickou a hutní výrobu v Ústí nad Labem, kde jsem byl přidělen do odboru energetiky jako projektant. Octl jsem se poprvé v životě v novém prostředí, ve městě, které se stále ještě vzpamatovalo z válečných škod a kam se většina obyvatel přistěhovala po roce 1945. Rovněž prostředí velkého chemického závodu s téměř stoletou historií a s řadou rozpadávajících se budov bylo velmi specifickým zážitkem. Ochrana životního prostředí byla tehdy zcela neznámým pojmem, do řeky Bíliny vytékaly husté kaly, pevné odpady, jejichž zdravotní závadnost nikdo nezkoumal, vyvážela lanovka na volnou skládku za městem. Podzimní mlhy, které halily celé město, byly někdy tak nasycené chlorem nebo výpary kyselin, že většina obyvatel měla problémy s dýcháním. Naštěstí však nebyly daleko Krušné hory, které umožňovaly pobyt ve zdravé přírodě, a které byly dosažitelné i městskou dopravou. Já i moje rodina jsme tak prožili v Ústí nad Labem celkem spokojených devět let.

Postupně jsem ovšem zjišťoval, že čistě technická práce mne neuspokojuje a hledal jsem proto změnu. Po několika pokusech se mi v době politického uvolnění v šedesátých letech podařilo nastoupit do podniku zahraničního obchodu Škodaexport, kde jsem začal pracovat jako prodejní inženýr elektrárenských zařízení. Mohl jsem tak kombinovat své technické vzdělání se znalostí cizích jazyků a postupně se zapojit

do řešení problematiky prodeje investičních celků, včetně otázek exportního financování a kooperačních vztahů s partnery ze třetích zemí. Měl jsem ovšem jistá omezení, vyplývající z tehdejšího tak zvaného kádrového pořádku. K nim patřil zákaz cestování do Ameriky a Austrálie, neboť tam žili moji příbuzní, zejména však zákaz zastávat řídicí funkce, které podléhaly schválení sekretariátů vládnoucí komunistické strany. Přes tato omezení jsem však mohl vykonávat pestrou a zajímavou práci při přípravě a projednávání kontraktů se zahraničními zákazníky, při zajišťování dodávek od českých a slovenských dodavatelů a při projednávání kooperačních dodávek od partnerů ze třetích zemí. Po roce 1989 jsem se pak stal ředitelem exportní skupiny energetika a členem managementu a.s. Škodaexport.

V roce 1993 jsem byl jmenován ředitelem firmy Prague Finance, kterou založil Škodaexport společně s významnou švýcarskou finanční skupinou a která byla zaměřena převážně na zprostředkování finančních operací. V této funkci jsem spolupracoval s tuzemskými i zahraničními bankami na financování vývozních i dovozních obchodů a při vyhodnocování rizik jednotlivých obchodních případů. K tomu pak přibyla i problematika financování investic, která byla novinkou pro všechny české investory. Ve firmě Prague Finance jsem byl činný až do roku 1998, kdy její nový francouzský vlastník rozhodl o likvidaci firmy. Poté jsem odešel do důchodu, zabývám se však na nepravděpodobné bázi poradenskou činností.

GN: Můžete nám říci také něco o své rodině a o svých koníčcích?

Jak jsem se již zmínil, oženil jsem se ještě v době vysokoškol-

ských studií. Moje manželka je absolventkou Vysoké školy ekonomické. Pracovala jako ekonomka, nyní je v domácnosti. Naše dcera vystudovala medicínu a pracuje jako praktická lékařka v pražském Studentském zdravotním ústavu. Vnučka i vnuk studují na vysoké škole.

V mladých letech jsem se ve volném čase věnoval sportu, měl jsem rád atletiku a běhal jsem dlouhé tratě. A také jsem hrál tenis a v zimě lyžoval. Záliba v turistice a lyžování mi vydržela až dodnes a díky ní jsem dobře poznal české a hlavně slovenské hory. Nyní se věnuji, pokud čas dovolí, zejména kulturním zálibám. Společně s manželkou jsme pravidelnými návštěvníky výstav a koncertů klasické hudby. Snažíme se sledovat také divadelní dění, i když vidět všechno, co Praha poskytuje, není fyzicky možné.

GN: Jak jste se seznámil s hnutím Rotary a jak jste se stal rotariánem?

Mohu s trochou nadsázky říci, že Rotary mne provázelo již od kolébky. Shodou okolností v roce mého narození byl můj prastrýc prezidentem brněnského Rotary klubu. Poprvé jsem se však seznámil s myšlenkami Rotary jako student v Jihlavě. Můj otec byl zakládajícím členem jihlavského Rotary klubu v roce 1946 a přinášel domů rotariánskou literaturu, kterou jsem s velkým zájmem studoval. Dodnes si pamatuji tehdejší a dnes již pozapomenuté rotariánské heslo „He profits most who serves best“.

V roce 1990 jsem se stal členem obnovovaného Rotary klubu Praha a mohl jsem tak navázat na rotariánskou tradici mého otce i mého prastrýce. V klubu jsem se stal členem představenstva a v roce 1996/97 jeho prezidentem. Jako člen přípravného výboru jsem v tomto období pomáhal organizovat pražskou prezidentskou konferenci Rotary International. Od vzniku samostatného distriktu jsem jeho představitelem v evropském výboru Inter Country Committees, jehož náplní je podpora rozvoje mezinárodních kontaktů Rotary klubů. Jsem členem poradního sboru guvernéra a v letošním roce asistentem guvernéra pro Prahu a okolí. Pracuji rovněž jako člen redakční rady časopisu GOOD NEWS.

GN: Jaké cíle jste si stanovil pro svou činnost ve funkci guvernéra distriktu?

Hnutí Rotary je stále živé, stále se rozvíjející, stále se obnovující, skutečně stále rotující. Je založeno na vzájemné důvěře a přátelství rotariánů, a to především v každém Rotary klubu. Mým hlavním cílem je být nápomocen upevňování a rozšiřování všech existujících klubů v distriktu a zakládání klubů nových, tak aby rotariánská rodina našeho distriktu rostla a sílila. Především však chci klást důraz na upevňování přátelství mezi rotariány, a to jak v klubech, tak mezi kluby a mezi jednotlivými rotariány v distriktu i mimo něj. Proto jsem si pro své funkční období zvolil heslo: ROTARY ZNAMENÁ PŘÁTELSTVÍ.

Chci však věnovat svou pozornost také podpoře sociálních a kulturních projektů, zejména těch, které se týkají více klubů. A maximálně se chci snažit o šíření kladných informací o Rotary ve veřejnosti.

GN: Děkujeme Vám za rozhovor a přejeeme Vám ve Vaší práci hodně úspěchů.

Z aforismů Martina Petišky

I zdánlivě nepatrný dobrý skutek může být jiskrou, která zapálí nějakou zdánlivě nezměnitelnou tmou - a změní noc do dne. Rotariánské jiskry jsou toho důkazem. Kolikrát jediná jiskra uprostřed tmy dokáže změnit noc do světla.

BHICHAİ RATTAKUL - NOVÝ PREZIDENT ROTARY INTERNATIONAL

Pro rotariánský rok 2002-2003 byl prezidentem Rotary International zvolen Bhichai Rattakul, jehož mateřským Rotary klubem je Dhonburi, součást Bangkoku, hlavního města Thajského království.

Bhichai Rattakul studoval na univerzitách v Bangkoku a v Hong Kongu a je doktorem politických věd. Od roku 1969 byl po devět volebních období poslancem thajského parlamentu a zastával mimo jiné funkce ministra zahraničí, náměstka předsedy vlády a předsedy parlamentu. Vedl rovněž několikrát delegaci Thajského království na zasedání Organizace spojených národů. Pracoval též jako předseda protikorupční komise, protidrogové komise a komise státního auditu. Je nositelem státních vyznamenání Thajska, Japonska, Filipín, Koreje, Rakouska a Nikaraguy.

Bhichai Rattakul je členem Rotary od roku 1958. Zastával funkci guvernéra distriktu a celou řadu funkcí v ústředí Rotary International a Rotary Foundation. Je ženatý, má tři děti a pět vnoučat.

Bhichai Rattakul si pro své funkční období zvolil motto

"SOW THE SEEDS OF LOVE", které převádíme do češtiny ve znění

"ROZDÁVEJME LASKAVOST".

Jeho poselství všem rotariánům vychází z tohoto hesla a je na místě citovat z něj alespoň základní myšlenky:

Pro úspěch Rotary International není nic důležitějšího než práce jeho 30 000 klubů. Je to klub a jeho členové - ne guvernéř distriktu, ne ředitelé, ne prezident Rotary International - kdo dělá rotariánskou práci. Jsou to naše kluby, které vytvářejí a udržují obraz Rotary jako organizace oddané lokální i mezinárodní humanitární aktivitě.

Pokud naše kluby budou silné, naše organizace poroste jak co do počtu členů, tak co do prestiže. Silné kluby realizují projekty, které pomáhají stovkám a někdy tisícům lidí. Silné kluby přitahují kvalitní muže i ženy do svých řad.

V uplynulých letech Rotary přineslo mnoho nových myšlenek a nových programů pro dobro těch, kteří potřebují pomoc. Stále jsme však nevykonali dost pro posílení Rotary na úrovni klubů. Pokud jsou kluby slabé, členové mají méně důvodů k naplňování rotariánských ideálů a společnost nemá užitek z jejich činnosti. Jak tedy posílit a zefektivnit práci klubů? Můžeme zvolit různé cesty, nejsnazší cestou je však návrat k zásadám, kterými se Rotary řídilo již po mnoho desítek let:

- Aktivně se zúčastňovat na sociálních projektech:

Aktivní účast členů při realizaci sociálních projektů posiluje jejich pocit sounděžitosti s myšlenkami a cíli Rotary.

- Řídit se klasifikačním systémem:

Cílem klasifikačního systému není omezení přijímaných nových členů, ale zamýšle-

ni, ve kterých oborech hledat nové potenciální členy.

- Přijímat nové členy slavnostním způsobem:

Přijetí za člena Rotary by mělo být událostí, na kterou každý rotarián bude dlouho vzpomínat.

- Poskytovat informace novým členům:

Dostatečný přístup k informacím o Rotary je jednou ze základních cest k aktivitě nových členů

- Důsledně dodržovat vysoké etické zásady:

Dodržování vysokých etických a morálních zásad, jak při přijímání nových členů, tak i v každodenním životě, vede ke zvyšování důvěryhodnosti každého klubu i každého rotariána.

- Vytýčovat smysluplné klubové cíle:

Každý klub ví nejlépe, co potřebuje on sám a jaké jsou potřeby společnosti kolem něj. Sám si proto může zvolit krátkodobé i dlouhodobé cíle své činnosti tak, aby byly splnitelné a užitečné.

- Pokračovat v přijímání nových členů:

Cílem každého klubu by mělo být, aby v nastávajícím roce posílil své řady alespoň o pět členů.

- Posilovat své kluby s láskou:

Láskyplný přístup k plnění cílů Rotary je nejlepší zárukou posilování každého klubu i rotariánského hnutí na celém světě.

Citované myšlenky snad nejlépe vyjadřují cíle, s nimiž nový prezident Bhichai Rattakul vstupuje do nejvyšší rotariánské funkce. Přejme mu v jeho činnosti mnoho úspěchů a v duchu jeho poselství se snažme o to, abychom také my pomohli k naplnění těchto cílů.

Podle materiálů
Rotary International
zpracoval Milan Roch, DGE,
RC Praha

DO NOVÉHO ROTARIÁNSKÉHO ROKU

Vážení rotariánští přátelé, chtěl bych především poděkovat všem rotariánům, kteří od roku 1990, kdy bylo v Československu obnoveno hnutí Rotary, prakticky od nuly obnovovali a nově zakládali české a slovenské Rotary kluby. V první fázi to byli především rakouští přátelé, guvernéri distriktu 1920, počínaje dnes již zesnulým Viktorem Strabergerem, po obnovení našeho samostatného distriktu pak moji tři předchůdci, Dobra Zeman, Ivan Belan a Stanislav Novák. Poděkování patří také past prezidentům a všem aktivním členům všech našich klubů, kteří se zasloužili o to, že náš distrikt vstupuje do dalšího rotariánského roku jako plnohodnotný člen celosvětové rotariánské rodiny.

Základním kamenem Rotary není distrikt a jeho guvernér, ani světové ústředí, ale jednotlivé kluby. Kluby jsou místem, kde se rodí rotariánské iniciativy, kluby nejlépe vědí, co mohou udělat pro sebe a své okolí k naplnění cílů rotariánského hnutí. Za hlavní úkol v nastávajícím roce pokládám proto upevnění a posílení všech dnes již 46 Rotary klubů našeho distriktu. Cestou k tomu je na prvním místě zvyšování počtu členů, a to zejména v klubech, kde současný stav je nižší než 20. Při tom však není cílem jen samotné zvýšení počtu členů, ale jde o to, aby se novými rotariány stali muži i ženy, splňující vysoké morální i profesní požadavky, se zájmem o aktivní práci v Rotary.

Jde o to, aby činnost klubů byla zajímavá a tím také přitažlivá pro stávající členy i nové uchazeče. Formy mohou být různé, cíl však je jediný: vytvořit v klubu prostředí, do kterého se jeho členové těší a v účasti na klubových aktivitách nacházejí uspokojení a seberealizaci.

Klub má také své povinnosti vůči distriktu i vůči mezinárodnímu ústředí. Není jich mnoho, ale

je třeba je plnit. Základní informací o fungování klubu poskytuje měsíční hlášení sekretáři distriktu, další důležitou povinností pak je pololetní platba finančního příspěvku na konto distriktu a na konto ústředí RI.

Úkolem distriktu a jeho guvernéra je zprostředkování kontaktů a informací mezi Rotary kluby a ústředím RI i mezi jednotlivými kluby navzájem, koordinace meziklubových aktivit a pomoc klubům při jejich činnosti. V uplynulých letech se již uskutečnila řada meziklubových projektů, a to jak v rámci distriktu, tak i ve spolupráci se zahraničními kluby na poli kulturním, sportovním i humanitárním. Všechny takové projekty bude distrikt v maximální míře

podporovat. Jde však také o to, aby guvernér nebo sekretář distriktu byli včas informováni, co ten který klub připravuje. Informace se pak mohou objevit v měsíčních Dopisech guvernéra nebo na webových stránkách distriktu.

Důležitým úkolem v nastávajícím roce je také rozšíření počtu klubů. Jsme rádi, že na konferenci můžeme přivítat zástupce zcela nedávno chartrovaného Rotary klubu Kravaře. Jednáme i o založení nových klubů v Kutné Hoře, Frýdku-Místku a ve Valticích. Obracím se však s prosbou na všechny rotariány našeho distriktu, aby přinesli nové náměty na založení Rotary klubů v dalších městech České i Slovenské republiky.

Z hlediska české i slovenské legislativy se ukazuje nutnost, aby nejen jednotlivé Rotary kluby, ale i distrikt byl registrován jako právní subjekt. Potřebné právní kroky připraví legis-

lativní komise distriktu. Ke schválení tohoto kroku pak svoláme ještě v podzimních měsících distriktní shromáždění, které tedy proběhne samostatně a ne jako dosud společně s distriktní konferencí.

Pro své funkční období jsem si vybral motto

„ROTARY
ZNAMENÁ PŘÁTELSTVÍ“

Pokládám přátelství za jeden z největších přínosů rotariánského hnutí. Víím, že mám přátele ve svém klubu, pokládám za své přátele všechny rotariány našeho distriktu. Jsem si jist, že kdekoli na světě se mohou obrátit na rotariána s důvěrou, že mi poradí a podle možnosti pomůže s řešením jakéhokoliv problému. A chtěl bych vyjádřit své přesvědčení, že i problémy, které by se v našem distriktu vyskytly, vyřešíme vždy v duchu přátelství a vzájemného porozumění.

Přátelé, těším se na spolupráci v nastávajícím rotariánském roce.

Milan Roch, RC Praha,
guvernér distriktu 2240
pro rok 2002/03

Konečné úsilie v PolioPlus

- Iniciatíva eradikovať poliomyelitídu na celom svete, ktorá vznikla v roku 1988 v dôsledku rezolúcie Svetového zdravotníckeho zhromaždenia, bola od svojho počiatku podporovaná Rotary International. Od prvého kroku do dnešného dňa prišlo ku pozoruhodnému pokroku. Od roku 1988 do konca roku 2001 počet krajín, v ktorých sa poliomyelitída vyskytovala, poklesol z viacej než 125 na 10. Počet ochorení sa znížil z odhadovaného počtu 350.000 prípadov v roku 1988 na menej než 1000 za rok v roku 2001. Divoký -2. typ polio vírusu sa nezistil od októbra 1999, napriek intenzív-

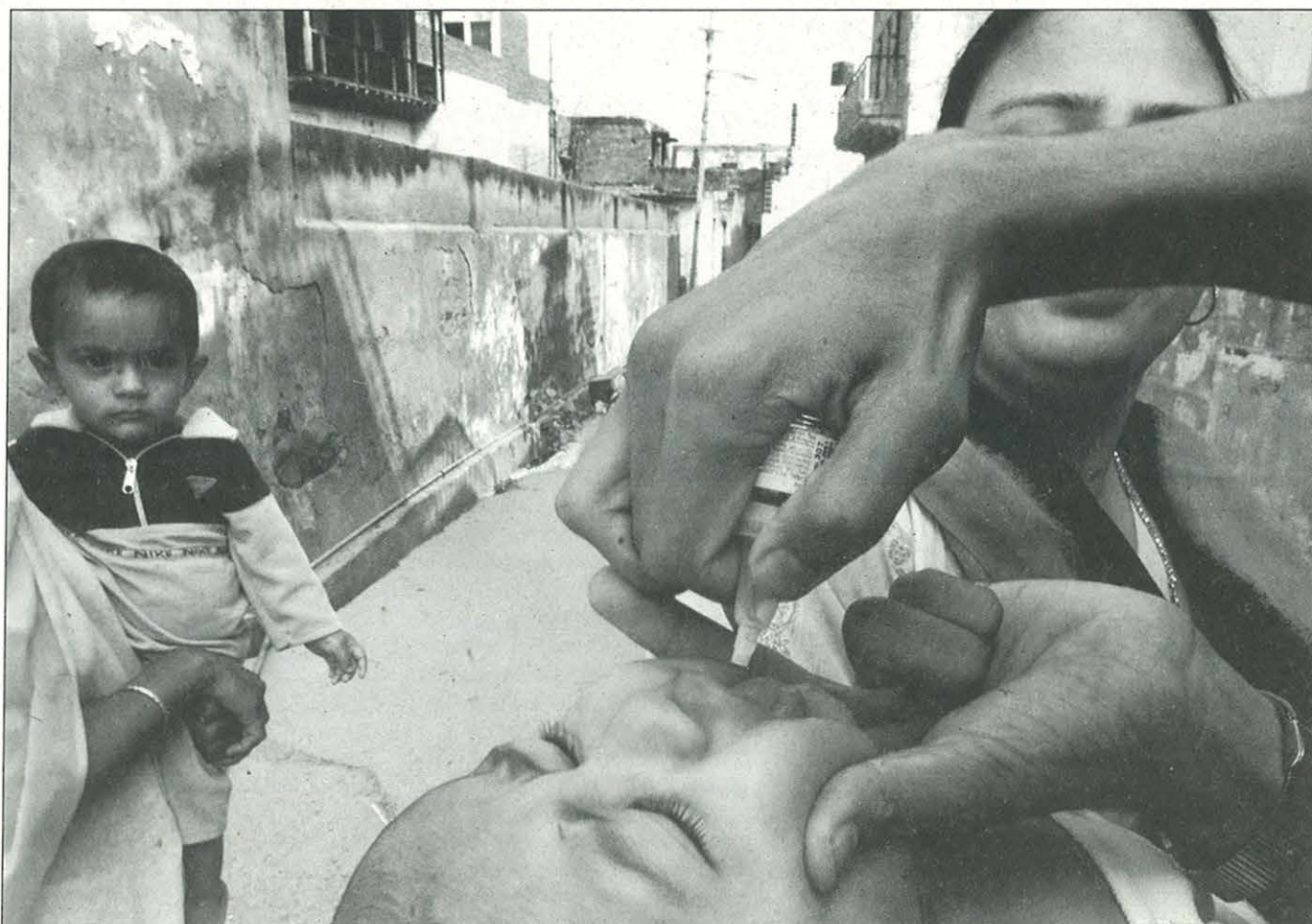
nej surveillance. Európsky región je bez detskej obrny, ako poliomyelitídu označujeme po slovensky, od roku 1998 a je pravdepodobné, že bude tohto roku vyhlásený za región bez poliomyelitídy. Vo výhlade je celosvetová eradikácia a preto sa útok na polio intenzifikuje. Napriek dosiahnutým výsledkom existujú ešte regióny, kde neustále ešte prichádza ku vzniku nových prípadov poliomyelitídy. Sú to predovšetkým severná India, Afganistan a Pakistan a v Afrike Nigéria, République démocratique du Congo, Etiopia, Somália a Sudán, Egypt a Angola.

Rotary International je od počiatku iniciatívny a stal sa vedúcim partnerom z privátneho sektora. RI v 70-tich rokoch hľadalo humanitárnu akciu primeranú významu a možnostiam Rotary hnutia. V roku 1979 sa

RI zúčastnilo na päťročnom očkovacom programe na Filipínach. Išlo o mimoriadne úspešnú akciu. Nie je preto div, že sa v najväčšej verejnozdravotníckej iniciatíve všetkých čias uplatňuje finančne, materiálne, alebo i personálom z radov členov Rotary. RI investoval od roku 1985 doteraz vyše 400 miliónov dolárov a do ukončenia eradikácie predpokladá, že jeho príspevok dosiahne sumu 500 miliónov dolárov. Na kampani sa zúčastnilo okolo 10 miliónov dobrovoľníkov a zaočkovali sa 2 miliardy detí.

Veľký počet príkladov z účasti Rotary International a rotariánov v tejto kampani sa zapíše do histórie eradikácie poliomyelitídy.

V Indii sa v januári 2001 pripojilo

okolo 100.000 rotariánov a členov ich rodín ku vládou organizovanej kampani. V jeden deň sa tak podarilo po celej Indii zaočkovať 152 miliónov detí. Do tejto kampane sa zapojilo aj 70 dobrovoľníkov Rotary z USA a Japonska. Iných okolo stovky dobrovoľníkov Rotary a ich rodinných príslušníkov chodia do Ghany pomáhať pri Národných očkovacích dňoch. Rotariáni získavajú pre kampani eradikácie aj nečlenov, pričom od nich sústreďujú najmä finančné dary.

Generálna riaditeľka WHO sa zúčastnila na Svetovom kongrese Rotary v St. Antoniu v Texase 24. júna 2001, kde sa vo svojom prejave poďakovala všetkým rotariánom na celom

sвете a pripomenula, že rotariáni boli rozhodujúci pri iniciatíve zaočkovať všetky deti na svete a túto iniciatívu začali uskutočňovať.

Kofi Anan, generálny sekretár Spojených národov, ohodnotil činnosť Rotary Internati-

onal v tejto kampani takto:

Pozdravujem Rotary International za jej mimoriadnu vodcovskú úlohu v jednej oblasti aktivít Spojených národov, v boji proti polio. Rotary International PolioPlus program je žiarivým príkladom toho, čo možno dosiahnuť spoluprácou medzi Spojenými národmi a mimovládnyimi organizáciami.

Čo ešte môžu rotariáni spraviť pre úspech eradikácie poliomyelitídy, pre úspech PolioPlus na celom svete?

Kampaň potrebuje ešte pre realizáciu programu do roku 2005 cca 400 miliónov dolárov, ktoré zatiaľ nie sú zabezpečené. Teda každý možný príspevok bude prísľubom úspešnosti.

Viktor Prikazský,
RC Poprad

Plníme svoj sľub - eradikovať Polio

Rotariáni sú na najlepšej ceste oslobodiť svet od poliomyelitídy. Za 16 rokov, počas ktorých sa Rotary International a Rotary Foundation angažujú v eradikácii, počet prípadov ochorenia poklesol o 99 %. Za toto obdobie sa prekonalo množstvo problémov a prekážok na ceste ku konečnému cieľu. Dnes je však jasné, že bez špeciálneho úsilia vlád, organizácií ako Organizácia spojených národov, Svetová zdravotnícka organizácia, UNICEF, bez mimovládnych organizácií

a bez súkromného sektoru zastúpeného najmä Rotary International, nebude možné pokryť chýbajúcich 400 miliónov dolárov, potrebných pre ukončenie kampane eradikácie poliomyelitídy do roku 2005.

Rada riaditeľov a dôverníci Rotary Foundation sa jednoznačne rozhodli zahájiť novú kampaň pre získanie dodatočných fondov pre kampaň PolioPlus. Kampaň sa uskutoční pod názvom „Plníme svoj sľub eradikovať Polio“. Kampaň prebehne v rotariánskom roku 2002 - 2003 a bude mať za cieľ získať dodatočných 80 miliónov dolárov.

Prostriedky získané v kampani budú rýchle znásobené, nakoľko ich budú dotovať prostriedky od Svetovej banky, Gates základiny

a United Nations základiny. Pre Svetovú zdravotnícku organizáciu a UNICEF sa tak získa v mnohých prípadoch až 5 dolárov za každý dolár od Rotary.

Vedením dištriktu 2240 som bol poverený vedením pracovnej skupiny pre kampaň PolioPlus a budem rád, keď nájdem v kluboch dobrovoľných spolupracovníkov pre túto kampaň. Na webových stránkach Rotary CZ aj SK budú pravidelne uverejňované informácie o postupe kampane.

Viktor Prikazský,
RC Poprad

Přispějme všichni k programu PolioPlus !

Účastníci výročnej konferencie nášho dištriktu, ktorá sa konala v Hradci Králové 2. června 2002, se na podklade referátu Viktora Prikazského z RC Poprad obracajú na všetky české a slovenské rotariány s výzvou, aby

• podporovali snahu RI vymýtiť ve spolupráci s WHO a ďalšími organizaciami do roku 2005 detskou obrnu na zemьkouli;

• ocenili príklad Rotary klubu Český Krumlov, ktorý se zavázal, že na program PolioPlus přispěje částkou 100,- Kč za každého svého členu, stejně jako iniciativy jiných českých a slovenských klubů

• následovali jejich příkladu a přispěli v roce 2002 minimálně stejnou částkou za každého svého členu k úspěšnému završení programu PolioPlus.

ZLATÁ MEDAILE Z RUKOU DÁNSKÉ KRÁLOVNY

Bohužel bez širší publicity v našich médiích převzali dne 23. března 2002 z rukou dánské královny Margrethe II. zástupci Památkové péče v Plzni a projekční kanceláře společně s akademickým malířem, sochařem a restaurátorem Jaroslavem Šindelářem, členem Rotary klubu Plzeň, mimořádné ocenění nazvané "EUROPA NOSTRA AWARD 2001." Zlatá medaile společně s diplomem byla udělena za příkladné a komplexní restaurování zámku Kynžvart v západních Čechách, který je objektem skutečně celoevropského kulturního významu. Tuto cenu uděluje každoročně společenství EUROPA NOSTRA, které je federací více než 200 nevládních organizací pro ochranu kulturního dědictví v celé Evropě. Federaci předsedá Jeho Královská Výsost princ-manžel královny Dánska. Požádali jsme proto jménem redakční rady našeho magazínu Jaroslava Šindeláře o krátký rozhovor k tomuto tématu.

Rodina dánské královny

RR: Naše první otázka zní: komu vlastně byla tato významná cena udělena?

JŠ: Památkovému ústavu v Plzni (PÚP), pod jehož správu státní zámek Kynžvart spadá a všem, kteří se na nedávno zakončeném restaurování tohoto klasicistního díla podíleli.

RR: Kdo tuto cenu přejímal?

JŠ: Za PÚP to byla paní Jaroslava Frühaufová, vedoucí oddělení památek, současně s dr. Ludmilou Drncovou, odbornou pracovnící tohoto ústavu. Dále byla přítomna ing. arch. Jitka Pohořalá za Památko-

vý ateliér Knoflíček/Pohořalá v Plzni. Konečně já jsem zastupoval celý rozsáhlý tým restaurátorů.

RR: Jak jste se tedy na tomto projektu sám podílel?

JŠ: Mým úkolem bylo provést umělecko-restaurátorský průzkum historických prvků a současně spolupracovat na konečných návrzích exteriéru celého zámku. Patřím ovšem do dlouhé řady restaurátorů, specializovaných na mnoho oborů, jako např. na restaurování historického nábytku, tapisérií, obrazů, nástěnných maleb, skla, porcelánu, knih, písemností atd. Všechny tyto vzácné předměty tvoří v zámku Kynžvart skutečné bohatství – tím spíše, že se jeho původní majitel, kancléř Metternich, proslavil mj. i svou sbírkou kuriozit.

RR: Můžete nám o tomto zámku povědět něco víc?

JŠ: Tedy aspoň pár slov k jeho historii: byl vybudován v renesančním slohu v 16. století. V letech 1623-1645 patřil do majetku rodiny Metternichů. V 17. století byl přebudován za hraběte Fridricha Emmericha na jeho barokní sídlo, které bylo o 140 let později znovu přestavěno architektem Pietro Nobilem ve vídeňském klasicistním slohu, aby sloužilo svému novému pánu – rakouskému státnímu kancléři s velmi dlouhým jménem: Klement Václav Lothar Jan Nepomucký, druhý princ Metternich-Winneburg. V 19. století to byla významná osobnost evropské politiky.

RR: Jak restaurování zámku probíhalo?

JŠ: Restaurátorské práce byly rozvrženy do dvou etap. Během první byla provedena stabilizace stavby a opraveno nejen zdivo, ale i bohaté interiérové stavební prvky vysoké umělecko-řemeslné úrovně. Současně se rekonstruovalo celé sanitární zařízení zámku a bylo vybudováno parkoviště pro handicapované návštěvníky.

Druhá etapa, na které jsem se už podílel i já, byla zaměřena na restaurování prvků z kamene a kovu na fasádách. Restaurována byla také zvonice s hodinami, fontána v nádvoří, obnoveny byly barokní malby na fasádě, objevené teprve

při restaurátorském průzkumu. Znovu bylo upraveno vstupní nádvoří - tzv. "cour d'honneur", oplocení a vstupní brána do celého objektu.

O tom, že všechny tyto restaurátorské práce byly opravdu úspěšné, snad nejlépe hovoří zdůvodnění pro udělení této mimořádné ceny právě historickému objektu v České republice. Práví se v něm: "Zámek Kynžvart prošel transformací, která zvýrazňuje klasicistní podobu Nobileho budovy. Její současná rehabilitace představuje mimořádný úspěch v oblasti zachování kulturně-historických stavebních památek země."

RR: Kolik ocenění bylo letos uděleno?

JŠ: Ocenění jsou určena jednak pro významné osoby, jednak pro oceňované objekty.

Federace EUROPA NOSTRA udělila letos Čestné medaile třem významným osobnostem v oblasti péče o kulturně-historické památky: rakouskému inženýru Christianu Schuhböckovi, belgickému inženýru prof. Jeanu Barthelému a - což je pro nás

obzvlášť potěšitelné - také našemu JUDr. et PhDr. Dobroslavu Líbalovi, Dr.Sc., bohužel jemu již jen "in memoriam".

Zlaté medaile s diplomem oceňující nejvýznamnější objekty připadly vedle našeho Kynžvartu také funkcionalistické vile Tammenkann v Tartu (Estonsko), jejímž autorem byl v roce 1932 slavný finský architekt Alvar Aalto, dále domu z r. 1888, v němž dnes sídlí Nadace Péče o mládež společnosti Lions v Nikosii (Kypr), sídlu Turebyholm v Tureby (Dánsko), zámku Gallico a obci Montecalvoli, Siena (Itálie) a konečně hřbitovu v pevnosti Msida na Maltě.

Dalších 26 objektů z mnoha zemí Evropy získalo čestný diplom. Byla mezi nimi i restaurovaná budova Slovenské spořitelny v Turčianském Svätém Martinu na Slovensku.

RR: Kde se konalo slavnostní předávání ocenění?

JŠ: To proběhlo v sobotu 23. března v 11 hodin dopoledne za účasti asi 300 osob v překrásném

Delegace Památkové péče z Plzně. Zleva: Dr. Ludmila Drncová, akad. malíř Jaroslav Šindelář, Jaroslava Frühaufová, ing. arch. Jitka Pohořelá

korunovačním sále zámku Christiansborg, vyzdobeném moderními gobelíny s tematikou dánské historie. Zlatou medaili jsme převzali přímo z rukou dánské královny za přítomnosti všech členů její rodiny - jejího manžela-prince a jejich dvou synů-princů a dcery-princezny.

Královská rodina pak pozvala 160 osob - mezi nimi i naši delegaci - na slavnostní večeři přímo do svého sídla Amalienborg - královského paláce Christiana VII. Měli jsme to štěstí, že jsme společně s Estonci a Italy seděli hned vedle stolu královny. Všechny přítomné také velmi srdečně královna přivítala - ale protože i ona je vlastně zcela normálním člověkem, s chutí si po všech ceremoních zapálila cigaretu...

RR: Upřímně tedy blahopřejeme jak Vám, tak i všem dalším, jimž bylo toto významné evropské ocenění uděleno. Jistě se budete všichni podílet i nadále na obnově dalších objektů našeho bohatého kulturního dědictví.

Redakce magazínu
GOOD NEWS

Dánská královna se svým manželem (uprostřed) přijala v královském paláci všechny zahraniční delegace

Co nového v dlouhodobých výměnách mládeže?

Stojíme na konci třetího rotariánského roku v samostatném distriktu, což je dobrým důvodem pro provedení inventury a určité sebe-reflexe v dosavadní činnosti. Jelikož se po celou dobu zabývám dlouhodobou výměnou mládeže, bude můj příspěvek právě na toto téma. Vede mě k tomu vědomí, že je potřeba činnost Služby mládeže lépe propagovat a také fakt, že nikdo nás nepochválí lépe než se pochválíme sami. První a také poslední shrnující článek na toto téma se objevil v GOOD NEWS č. 5/99 pod názvem "Čím se zabývá Služba mládeže"- a to je již přece jen dlouhá doba.

Dovolte mi především, abych trochu zavzpomínal na období ještě před vznikem našeho distriktu. Služba mládeže byla v té době organizována v rámci multidistriktu 1910-1920. Po dlouhou řadu let ji vedl linecký rotarián Peter Lucan-Stood. Multidistrikt zahrnoval kromě Rakouska také ČR, Slovensko, Maďarsko, Slovinsko a Chorvatsko. Jednotlivé země byly zastoupeny ve výboru Služby mlá-

Na organizování některých dalších akcí, jakými byly třeba tzv. "orientation meetingy", se naše země již podílely. Na počátku sehrála neméně významnou roli také finanční pomoc, avšak v posledních letech existence tohoto multidistriktu již hospodařily jednotlivé země na oddělených účtech a byly zvyklé na soběstačnost.

Bylo zvykem, že vedoucí Služby mládeže v jednotlivých zemích zajišťovali především dlouhodobé výměny. Ale již tehdy se významně podíleli na krátkodobých výměnách další rotariáni. Na Slovensku to byl přítel Julo Tomka z RC Banská Bystrica a v ČR Pavel Toman z RC Jihlava. Ten dokonce zajišťuje krátkodobé výměny v ČR od roku 1995 až dodnes! Za to mu patří obrovský dík. V roce 1998 na Slovensku převzal štafetový kolík v dlouhodobé výměně přítel Ján Korecký. Od začátku mu pomáhá zejména se zajišťováním výměn do USA a Kanády Ján Kriška. Oba rotariáni jsou z RC Bratislava. V roce 1998 nás bohužel po těžké nemoci navždy opustila Bohunka Fillová, jedna ze zakládajících členů RC České Budějovice. V České republice jsem tak převzal veslo po Bohunce Fillové já.

Rakouští přátelé chtěli, abychom se na přechod do samostatného distriktu řádně připravili. Proto již v posledním roce multidistriktu jsme si organizovali orientační meetin-

Jenom pro ilustraci uvedu čísla za Českou republiku. V roce 1998-1999 jsme měli 27 výměnných studentů (16 "outbounds", tj. vyjíždějících a 11 "inbounds", tj. přijíždějících); v následujícím roce byla čísla obdobná: 29 (18+11). Ale již od roku 2000-01 to bylo 50 studentů (31+19) a v současném roce 53 (29+24). Tyto počty jsou pro ČR na nějakou dobu asi rozumným optimem. Jejich další zvyšování by vyžadovalo ještě větší "profesionalizaci" činnosti.

Velmi důležitým úkolem je vlastní zkvalitňování činnosti, zejména v oblasti péče o přijímané studenty. Od roku 1999 pravidelně organizujeme ve druhé polovině srpna (hned po příjezdu) pro studenty jazykový kurz. Česky se "rychle a snadno" za 14 dní sice nikdo nenaučí, nicméně intenzivní výuka umožní studentům seznámit se se základy gramatiky, naučit se základní fráze a především podnitit chuť a zájem jazyku se skutečně naučit. Společný čtrnáctidenní pobyt vytvoří v neposlední řadě důležité přátelské vazby mezi zahraničními studenty, což jim pomáhá překonávat v následujících měsících těžké chvíle, které na každého přijdou. I když jazykový kurz zatím není povinný a studenti si jej musí hradit, při odjezdu všichni zdůrazňují jeho význam.

Podzimní orientační meeting určený společnému setkání všech studentů, kteří přijeli do ČR i SR, slouží k prohloubení vzájemných kontaktů. Většinou řešíme problémy, se kterými se studenti nejčastěji setkávají a také znovu procházíme pravidla platná pro dlouhodobou výměnu v našem distriktu. Zde se ukazuje význam jednotného postupu v řešení problémů a přístupu k právům a povinnostem studentů ze strany jednotlivých hostitelských klubů a rodin.

Kalendář jsme v České republice vyplnili pravidelnými společnými schůzkami našich studentů, kteří již v zahraničí pobývali, sdružených do klubu ROTEX, se studenty ze zahraničí. Tyto akce zajišťují naši studenti. V této souvislosti bych chtěl

Zahraniční výměnní studenti se představili na distriktní konferenci v Hradci Králové

deže. Českou republiku zastupovala Bohunka Fillová z RC České Budějovice a Slovensko Iwar Klimeš z RC Bratislava. Oba tak vlastně stáli při rozjíždění dlouhodobých i krátkodobých výměn v našich zemích. Velkou výhodou pro nás bylo, že společné akce, jako např. závěrečnou cestu po Evropě nebo lyžařský kemp, organizovali zkušení rakouští rotariáni.

gy a školení výměnných studentů ze zahraničí sami, avšak stále organizovali pro naše výměnné studenty lyžařský kemp i poznávací cestu po Evropě na závěr jejich pobytu u nás.

Prvním úkolem po vzniku samostatného distriktu v roce 1999 tedy bylo zajistit dostatečně bohatý program pro výměnné studenty, stabilizovat skupinu lidí zabezpečující jednotlivé aktivity a následně rozšiřovat a zkvalitňovat program dlouhodobé výměny.

vyzdvihnout zásluhy Dáši Machyčkové, Zbyňka Šolce, Katky Kičmerové a zejména Marka Schneidera, který je motorem nejen těchto akcí, ale také závěrečného "canoe trip" po řece Vltavě. Své pravidelné místo mají tato setkání postupně v Jindřichově Hradci, Praze, Brně a nakonec již zmíněná řeka Vltava. Na Slovensku není klub ROTEX oficiálně ustaven, a tak jsou setkání studentů organizována ve spolupráci s jednotlivými Rotaract kluby.

V měsíci březnu pak pravidelně slovenští přátelé organizují týdenní lyžařský kemp v Tatrách, který bývá obzvláště památný pro studenty ze zemí jako jsou Brazílie, Mexiko nebo Austrálie. Nejvíce se však studenti vždy těší na Euro-tour, tedy šestnáctidenní cestu po Evropě. V jejím rámci se snažíme studentům ukázat co nejvíce na okruhu České Budějovice - Benátky - Monte Carlo - Nice - St. Tropez - Avignon - Paříž - Normandie - Calais - Dover - Canterbury - Londýn - Bruggy - Antverpy -

Amsterdam - Praha. Cesta cca 6000 km dlouhá je pro ně na jedné straně velkou atrakcí, pro doprovázejícího rotariána ovšem náročnou zkouškou (v prvním roce jsem si cestu s 22 studenty vyzkoušel osobně, nyní se již druhým rokem s úkolem úspěšně vypořádal přítel Vratislav Schneider z RC Jindřichův Hradec).

Jarní orientační meeting je určen nejen pro zahraniční studenty pobývajících u nás a na Slovensku, ale také pro všechny studenty z distriktu 2240, kteří se chystají vyjet na roční pobyt do zahraničí. Seznamujeme je s rotariánským společenstvím a s jeho programy a ideály, školíme z pravidel výměny a připravujeme je na roční pobyt. Sami studentí pak mají možnost pohovořit si se studenty ze zemí a oblastí, kam se následně vydají a získat tak první velmi důležité kontakty. Tato akce má již téměř obří rozměry, neboť se tak schází o jednom víkendů kolem 70-80 studentů. Někdy bývá společný meeting spojen i s distriktní konferencí, někdy (jako např. letos) je organizován odděleně. Kromě těchto hlavních akcí ještě zveme studenty pravidelně na ples RC České Budějovice, spojený s víkendovým pobytem. Letos si studenti sami zorganizovali mimo program ještě v Českých Budějovicích „Thanksgiving Day“

(Den díkůvzdání) a v měsíci lednu pak přátelé z RC Žilina uspořádali pro výměnné studenty lyžařský víkend ve Vrátné dolině. Díky proto patří všem aktivním klubům a rotariánům, kteří pomáhají při zajišťování programu.

Snažíme se také, aby i naši studenti byli na cestu řádně vybaveni, a to nejenom informacemi a radami, ale díky Honzovi Fidlerovi také pověstnými rotariánskými saky se znakem mládežnické výměny. Ty jsou v závěru jejich pobytu zatěžkávané množstvím různých - možných i nemožných - odznaků, nášivek, korálků a táček..., vizitkami - a pochopitelně nezbytnými vlaječkami vysílajících RC.

(Příště si povíme něco o podmínkách dlouhodobé výměny v hostitelských a vysílajících klubech, o úskalích, ale i o dobrých zkušenostech.)

*Libor Kičmer,
vedoucí Služby mládeži
distr.2240,
RC České Budějovice,
e-mail: kicmer@iol.cz*

Pozdrav z daleké Tasmánie

Díky nabídce rotariánských přátel z Hobartu, jmenovitě p. Zdenko Houdka, honorárního konzula pro Českou republiku v Tasmánii, a ve spolupráci s RC Brno-City se letos na jaře podařilo vyslat na odbornou stáž do Tasmánie studentku Akademie múzických umění v Praze - obor klavír Romanu Zieglerovou. Ozvala se nám se svými prvními dojmy:

Ráda bych vás alespoň v krátkosti informovala o svých zážitcích a dojmech ze začátku svého pobytu v Tasmánii.

Počáteční kontakty inicioval pan prof. Šedivka z Hobartu a pan Snítíl, můj profesor na Akademii múzických umění v Praze. Rotary klub Brno-City se pak ujal zorganizování mé cesty až do dalekého Hobartu přes Prahu, Vídeň, Kuala Lumpur a Melbourne. Hobart je také nejvzdáleněj-

ším místem od Brna, protože kdybych letěla dál, budu se zase už přibližovat zpět k domovu.

Cesta trvala asi 24 hodin. Na letišti v Hobartu mě čekali pan profesor Šedivka se svou paní Beryl a s panem dr. Miki Pohlem. Zavezli mě na univerzitní kolej "Jane Franklin Hall", kde mám sama pro sebe svůj apartní pokojík s krásným výhledem na Mt. Wellington. Tuto horu je vidět v Hobartu odkudkoliv, protože se tyčí 1200 m nad mořem. Přitom se zdá být ještě daleko vyšší, protože její úpatí leží v Hobartu přímo na břehu moře. Musím se pochlubit, že jsem tuto horu zdárně zdolala s našim českým honorárním konsulem panem Zdenko Houdkem a jeho sestrou z Ružomberka, která byla právě v té době na návštěvě v Austrálii.

Druhý den po mém příjezdu mě profesor Šedivka doprovodil na zdevlší konzervatoř, kde už probíhalo oficiální zahájení školního roku 2002. Od tohoto dne se pilně učím a cvičím své nove skladby pro jejich první provedení na veřejných koncertech. Máme jich

už naplánovaných několik a to nejen v Hobartu. Dva se budou konat v městě Canberra, pak také v Melbourne a v Adelaide.

Tasmánie je nejkrásnější země, kterou jsem kdy navštívila. Svou rozlohou je přibližně stejně velká jako Česká republika, ale s necelým půlmilionem obyvatel. Hlavním městem je Hobart, který má přibližně 180 000 obyvatel. Tasmánského čerta jsem ještě nepotkala, ale viděla jsem malého klokana, v Tasmánii nazývaného wallaby.

Současně s článkem posílám několik fotografií a doufám, že se zmůžu na obsírnější dopis v blízké budoucnosti.

Chtěla bych však obzvláště poděkovat Rotary klub Brno City za tuto skvělou příležitost, že mi pomohl poznat nové kraje a nové lidi a zdomovalit se v mé profesi.

*Romana Zieglerová, studentka,
t.č. Hobart, Tasmánie*

KU PROSPECHU OBIDVOCH STRÁN ČO VŠETKO PRINÁŠA POBYT MLADÝCH V ZAHRANIČÍ

Vážení priatelia a čitatelia
GOOD NEWS!

Keď som dostal e-mail od Boba Salmons, s ktorého prekladom sa môžete oboznámiť nižšie, to, čo po prvom prečítaní prehlušilo všetky ostatné pocity, bol Bobov prístup k úlohe „host fathera“ plný nezištnosti a snahy vcítiť sa do duše mladého človeka, o ktorom spočiatku ani nevedel, že s ním stráví skoro 11 mesiacov.

Vtedy som si okamžite povedal, že Bob si zaslúži, aby si jeho krásne myšlienky mohli prečítať i čitatelia nášho dištriktového časopisu. Neskôr, po obdržaní jeho

súhlasu, som si uvedomil, že jeho e-mail obsahuje veľa chvály na môjho syna, na čo som určite hrdý, ale beriem to trochu s rezervou. Chceme vás preto uistiť, že jedinou pohnútkou, ktoré ma viedli k jeho zverejneniu, je práve demon-štrácia nefalšovaného rotariánskeho vzťahu k štyrom otázkam, ktorými by sme mali testovať svoje zámery a činy. Dúfam tiež, že tieto myšlienky budú inšpiráciou k tomu, aby sme spolu s hosťiteľskými rodinami urobili pobyt pre mladých ľudí v našich krajinách tak bohatým na pekné ľudské city, ako to možno cítiť z Bobových viet. Som presvedčený, že k tomu nepotrebujeme žiadne lietadlá ani plachetnice. Samozrejme, záujem musí byť na oboch stranách...

Verím, že Bobove postoje spolu so skúsenosťami môjho syna pomôžu pri rozhodovaní tým vážnym mladým ľuďom (medzi ktorých donedávna patrili i on), ktorí rozmýšľajú o tom, či dobrodružstvo zvané dlhodobý výmenný program mládeže stojí za to, opustiť rodinu na celý rok. Isteže, nikto nemôže poskytnúť žiadnu garanciu na to, že každý výmenný pobyt bude tak úspešný pre obe strany, ako je tomu v tomto prípade. Za ten pokus to ale určite stojí.

*Ivan Košalko, ADG,
RC Nitra*

PEKNÝ LIST Z KALIFORNIE adresovaný Ivanu Košalkovi, ADG, RC Nitra

Milý Ivan,

mať vášho syna u nás doma je nádherná skúsenosť. Pôvodne som sa dobrovoľne prihlásil, že ho budem hostiť, len preto, lebo sa neprihlásil nikto iný. Myslím, že som sa možno naučil od Ivana viac, ako on odo mňa. Keď pricestoval, mal som plnú hlavu toho, čo všetko ho naučím. Avšak keď sme prišli do miestneho obchodu IKEA (novinka v USA), zatiaľ čo ja som stál trochu ohúrený pri vchode, Ivan povedal: „Aha, to je ako všade inde“ a hneď sme išli zariadenovať jeho izbu. V tom okamihu som si uvedomil, že to bude iné, ako som predpokladal.

Keďže som nikdy nemal vlastné deti, nebol som si istý, čo očakávať, ale rozhodol som sa chovať sa k Ivanovi tak, ako by som si ja želal, aby sa ku mne chovali, keď som ja mal 17 rokov. Ivan je zodpovedný a pomáha okolo domu. Ako to býva s inými únedžermi,

musíme ho o pomoc požiadať, ale vždy reaguje s nadšeným „of course“. Takisto som rozmýšľal o veciach, ktoré by som v jeho veku rád robil a rozhodol som sa mu ich umožniť, pokiaľ bude chcieť. Milly (moja manželka) si nebola istá, či darovanie leteckej inštruktáže je tým správnym vianočným darčekom, ale pohľad na jeho tvár, keď ráno na Vianoce otvoril obálku s darčekom certifikátom, bol nezaplatiteľný. Želal by som si, aby ste ho mohli vidieť. Trvalo mu asi 5 sekúnd, kým si uvedomil, o čo ide a entuziazmus a radosť na jeho tvári boli nezabudnuteľné. Myslím, že z tohto daru som mal väčšiu radosť ako Ivan.

Ivan má tie najlepšie predpoklady byť dobrým pilotom. Má cit pre stroje. Zoberme si také plachtenie. Neučil som ho až tak veľa, ako sa plaviť, skôr som ho upozornil na niektoré povinnosti na lodi, dal mu nejaký ten tip a sledoval som ho, ako si s tým sám poradí. Obyčajne všetko urobí skôr, ako by som mu to stihol vysvetliť. Samozrejme, lietanie si vyžaduje viac dozoru, avšak pristáť s lietadlom po troch hodinách inštruktáže je výnimočné. Ja som na to potreboval desať

hodín (mal som vtedy 44 rokov) a jeden priateľ, ktorý lieta ako pilot pre aerolinie, potreboval štyri hodiny. Na základe toho si myslím, že Ivanov výkon je výnimočný.

Ivan často privedie svojich priateľov, keď ideme na vodu s plachetnicou. Všetko sú to dobré deti a ja mám radosť, že sa im môžem venovať. Sú to výmenní študenti ako Ivan, keďže študenti posledného ročníka na High School už majú vytvorené vlastné partie a noví študenti sa držia tiež spolu. Môžete byť na Vášho syna veľmi hrdí. Dobré sa učí, má dobrých priateľov a prijíma nové skúsenosti s entuziazmom. Považujem za privilegium, že ho môžeme mať u nás doma a deliť sa s ním o jeho nadšenie.

Ďakujeme, že ste nám umožnili byť s Vaším synom.

*Bob Salmons,
RC Berkeley, CA*

Z KALIFORNIE EŠTE DRUHÝ LIST, tento raz od nášho výmenného študenta

Drahí priatelia v Rotary!

Rád by som sa poďakoval za čas strávený v USA, ktorý ste mi umožnili. Je to naozaj zážitok na celý život, a to nehovorím o zdokonalení sa v angličtine. To je vlastne aj hlavný dôvod cesty.

Bývam v Berkeley, Kalifornia, čo je veľmi zaujímavé a bláznivé mesto. Mám tu jednu rodinu na celý rok, ale nemám sa na čo sťažovať. Dostal som izbu s výhľadom na San Francisco a záliv. Do zálivu sa aj chodievame plaviť na plachetnici mojej hosťujúcej rodiny. Za čo som veľmi vďačný môjmu terajšiemu otcovi je, že mi umožnil naučiť sa pilotovať lietadlo. Myslím, že to je aj môj "naj" zážitok. Pochybujem, že na svete je veľa ľudí, ktorí sa naučili lietať pred tým, ako si spravili vodičský preukaz.

Škola tu je ľahká asi pre každého, kto príde z inej krajiny. Môj rozvrh je ešte o to ľahší, že tie najťažšie predmety som si už užil

doma. Už predtým, ako som prišiel do Berkeley, som sa chcel venovať veslovaniu na mojej škole. Nakoniec z toho nič nebolo, ale Larry Bush, prezident RC Berkeley (zároveň aj prezident YMCA v Berkeley), mi daroval voľnú vstupenku do YMCA, čo bolo od neho veľmi milé a ja som ušetril stovky dolárov.

Berkeley High School je škola, ktorá mi tu prischla. Myslím, že lepšie miesto neexistuje. Je to jedna z najväčších stredných škôl v USA a je číslom jedna v diverzite. Tu sú naozaj ľudia z celého sveta. To je veľmi dobrá príležitosť spoznať veľa rozdielnych ľudí. Myslím, že ju naplno využívam a spoznal som ľudí z Japonska, Blízkeho Východu, Afriky, Južnej Ameriky, rôznych častí Európy a samozrejme domácich. V mojom Rotary distrikte je 16 výmenných študentov väčšinou z Južnej Ameriky a Európy. Mali sme spolu zatiaľ tri výlety. Prvý hneď na začiatku, kde sme sa spoznali, perfektnú lyžovačku na Lake Tahoe a minulý týždeň výlet v oblasti zálivu pri San Francisku, ktorý bol pre mňa trochu nudný, pretože som chodil dokola, kde som už predtým bol niekoľkokrát, keďže bývam v oblasti zálivu. Ale stretnúť ostatné decká vždy poteší.

Berkeley je naozaj dosť bláznivé mesto. V 60-tych rokoch tu bol „hip-pík“ na každom rohu. A UC Berkeley (univerzita) písala doslova históriu celých Spojených štátov. Ľudia sú tu však stále odlišní. Každý v tomto okolí vám povie, že Berkeley je niečo úplne iné ako zvyšok krajiny.

Na záver by som sa chcel naozaj veľmi poďakovať RC Nitra a distriktným funkcionárom služby mládeži za to, že mi umožnili prísť sem, ku Gilovi Ferreyemu - môjmu dôverníkovi, ktorý pre mňa našiel rodinu tu v Berkeley, čo nie je ľahká úloha. A samozrejme mojej hosťujúcej rodine za to, že môžem bývať asi v najkrajšej časti mesta a hlavne za to, že mi sprostredkovali tieto nové zážitky. Ďakujem...

*Ivan Košalko jr.,
vyslaný RC Nitra*

Ivan Košalko sa tak isto ako 16 ďalších zahraničných výmenných študentov predstavil na konferencii distriktu 5160 - severná Kalifornia v meste Ashland, Oregon 19. mája 2002

Podpora Rotary mladých hudebníků

Charitativní činnost provází Rotary klub Praha pochopitelně již od jeho založení. Velké i drobné projekty tohoto ražení pomohly již mnoha jednotlivcům a institucím. Na myšlenku připravit pro rotariánský rok 2001/2002 něco jiného, co však plně odpovídá poslání Rotary, nás přivedli přátelé z partnerského klubu Norimberk-Neumarkt. Vyzvali nás ke spoluúčasti a podpoře soutěže mladých hudebníků z vysokých škol měst Norimberk, Praha a Lyon. Podpora mládeže a mezinárodní spolupráce - tedy rotariánská činnost jako vystřížená!

Soutěž mladých hudebníků, která byla vypsána poprvé pro smyčcové nástroje, se bude opakovat každý druhý rok.

Kontaktovali jsme Akademii múzických umění, jejíž představi-

telé projeví o soutěž velký zájem a uspořádali vlastní výběrovou soutěž, ze které vzešli čtyři čeští účastníci. Houslisté František Souček a Roman Patočka, violista Daniel Trgina a violoncellista Martin Havelík. Členem poroty se stal proděkan pan prof. Daniel Veis.

Soutěž se konala v pátek 19. a v sobotu 20. dubna 2002 v Norimberku za poměrně velkého zájmu především rotariánské veřejnosti, ale i médií. Již první den se ukázalo, že úroveň mladých hudebníků ze všech zemí je neočekávaně vysoká a že porota bude mít velice nesnadnou práci určit, kdo si odveze první cenu 5000 Euro, věnovanou Rotary klubem Norimberk, nebo druhou cenu 1500 Euro od RC Lyon, případně zvláštní cenu 500 Euro dotovanou RC Praha. Protože i druhý den byla úroveň mladých hudebníků vynikající a pořadatelé nechtěli v žádném případě první cenu dělit, došlo k tomu, že pořadatelé během soboty sehnali další sponzory, kteří věnovali ještě jednu

druhou cenu a dvě další zvláštní ceny v původní výši.

I když pražští hudebníci nezískali hlavní cenu (František Souček získal cenu druhou a jeho kolega Roman Patočka cenu zvláštní), jejich vystoupení bylo celkově vynikající a to jak hudebně, tak společensky. Také přítomní členové RC Praha, pan prezident Neckář a pánové Pop a Chudoba udělali nejen pro spolupráci Rotary klubů, ale i pro spolupráci mezi hudebními vysokými školami dobrou práci. Všichni odjížděli s pocitem, že společný projekt RC Norimberk-Neumarkt, RC Lyon a RC Praha byl velmi úspěšný, vynikajícím způsobem reprezentoval hnutí Rotary a jistě vytvořil základ pro tradici setkávání mladých hudebníků ze tří států.

Pavel Pop, RC Praha

Začiatok roka 2002 priniesol pre slovenskú rodinu veľké potešenie

Rotary klub Göppingen-Staufferland, Nemecko spolu s Rotary klubom Poprad sa rozhodli poskytnúť, na žiadosť slečny Zdenky Gyenesovej, finančnú podporu jej a tiež jej rodine z Kunovej Teplice, okres Rožňava.

Cieľom finančnej podpory pre Zdenku Gyenesovú bolo umožniť jej štúdium na vysokej škole v odbore psychológia a nemecký jazyk na Slovensku alebo v Čechách. Zdenka úspešne ukončila nemecké bilingválne gymnázium v Poprade, čím spĺňa predpoklady na ďalšie štúdium vo vybraných odboroch. Bez tejto podpory by jej plány týkajúce sa ďalšieho štúdia boli takmer nereálne, pretože jej rodičia si jednoducho nemôžu dovoliť financovať jej štúdium.

Ďalšie rozhodnutie Rotary klubu Göppingen-Staufferland bolo zamerané na finančnú podporu rodine Gyenesovej, rodičom a súrodencom Zdenky, ktorej hrozilo, že stratí strechu nad hlavou. Problémom bolo nezaplatené nájomné z predošlých období (rok 1998 a 1999) vo výške 14.150,- Sk a každým dňom narastajúce penále, čo k 31. 12. 2001 činilo ohromujúcu čiastku 71.445,- Sk. Nedoplatok vznikol v období, keď bol Zdenkyn otec dlhšiu dobu nezamestnaný a jej matka s vážnymi zdravotnými problémami v nemocnici.

Po dôslednom zisťovaní skutočností sa Rotary klub Göppingen-Staufferland rozhodol rozšíriť svoju finančnú podporu, ktorú prisľúbil Zdenke o pokrytie celkovej dlžnej čiastky na nájomnom jej rodičov. V spolupráci s Rotary klubom v Poprade bolo zistené, že od roku 2000, kedy sa podarilo pánovi Gyenesovi zamestnať sa, si rodina Gyenesová svedomite plní všetky svoje záväzky

voči prenajímateľovi bytu, tj. Okresnému stavebnému bytovému družstvu v Rožňave. Na základe tohto zistenia poukázal Rotary klub Göppingen-Staufferland prostredníctvom účtu Rotary klubu v Poprade finančnú čiastku 71.445,- Sk na účet OSBD v Rožňave, čím sa vyriešil existenčný problém Zdenkynej rodiny.

Tento výnimočný skutok, ako jeden z mnohých vykonaných v rámci vzájomnej medzinárodnej pomoci a služby v rotariánskom spoločenstve, je jasným dôkazom snahy poskytnúť pomoc tým, ktorí si sami nedokážu pomôcť.

*Pavol Jančík,
RC Poprad*

Ohlédnutí do loňského léta

Přestože jsme již na počátku léta 2002 a očekáváme příjezd prvních účastníků letošních letních Rotary kempů, připomínají si mostečtí rotariáni s potěšením své kontakty z loňského léta k mladým, kteří přijeli prakticky z celé Evropy. a pro které připravil Rotary klub Most ve spolupráci se Scholou Humanitas v Litvínově a s dalšími našimi Rotary kluby Praha-Staré Město a Karlovy Vary letní prázdninový Rotary kemp.

Za strohým názvem "Poznávání regionu severních Čech" se skrýval program snadno konkurující renomovaným cestovním kancelářím. Čtrnáct zvědavých lidí ze třinácti zemí (včetně ČR) se znalo už předem - z "klábosení" po internetu a z fotografií. Program začal v litvínovské Schole Humanitas, která se stala základnou pro větší část pobytu. Od druhého dne dva mikrobusey křížovaly severní Čechy všemi směry - Flájská přehrada, zámek Jezeří, Hřensko, Pravčická brána, soutěsky Tichá a

Divoká, České Středohoří, Třebenice - rýžování českých granátů, Krušné hory, lanovkou na Komáří vížku, Karlovy Vary...

Bylo třeba také odpočívat a sportovat. V tichu a stínu lesa předvedl místní ornitolog odchyt, ukázkou a opětné osvobození zpěvného ptactva střední Evropy. Archeologové upozornili na to, co všechno může ukrývat nenápadná vyvýšenina nedaleko Ohře, herci divadla rozmanitost v Mostě zahráli kouzelnou loutkovou pohádku, nezapomenutelné byly první "nemožné" údery do golfového míčku. Rekreační den na vodní nádrži Barbora u Duchcova vyšel jak na objednávku - od rána modré nebe, 30 stupňů, osvěžující voda, plážový volejbal, projížďky na raftu, a to vše pod nádhernou kulisou Krušných hor. Završením toho dne byl turnaj v kuželných na Širáku. Kdo by si mohl přát více!

Chmury na čelech "táborníků" jsme zaznamenali snad jen při návštěvě povrchového hnědohelného dolu. Ty však byly rozptýleny ukázkou rekultivovaných ploch regionu, projížďkou po mosteckém autodromu a hippodromu. Velmi příjemné byly večery u táboráků v šumném údolí a ve Svinčicích a atmosféra umocněná zpěvem a hrou na

kytaru způsobila, že opékané lahůdky byly konzumovány dokonce i vegetariány a muslimy. Vyhlídkové lety nad Mosteckem proměnilly navštívenou oblast rázem v mapu, na které si každý připomněl projeté cesty a navštívená místa. Poslední tečkou za táborem v České republice musí být určité Praha. Všichni se na ni těšili - a Praha nezklamala. Zpestřením byl výlet na Konopiště a zahradní slavnost na chalupě u přítele z RC Praha-Staré Město.

Všechno jednou končí. Závěrečný večer byl bohatý na program, vzpomínky, dárečky, adresy a sliby dalších setkání, návštěv, dopisů, mailů...

Poděkování patří příteli Tomanovi a Svitilovi za nezištně poskytnuté rady, informace a zkušenosti, bez nichž by Rotary kemp zůstal jen zbožným přáním.

*Vladimír Pacina,
za RC Most a Scholu Humanitas*

RC Klatovy pro postižené

V pátek 26. dubna večer se ve velkém sále klatovského hotelu Centrál konal téměř již tradiční VI. reprezentační společenský večer Rotary klubu Klatovy, spojený se setkáním významných společenských a podnikatelských osobností Klatovska za účasti starosty města Klatovy pana Karla Mráze. Tohoto společenského večera s pestrým programem, který zahrnoval vystoupení sólistů opery J. K. Tyla z Plzně, módní přehlídku firmy JOKA Klatovy a firmy Rodenstock a taneční doprovod orchestru P-BAND Vlastimila Pelce z Plzně, se zúčastnilo více než 110 pozvaných hostů, kteří převážně hodnotili průběh večera velmi kladně.

Vrcholem večera byla dražba zajímavých vín, která díky zkušenému licitátorovi, rozmanitosti dražených vín a zájmu zúčastně-

ných měla napínavý průběh. Milovníci dobrých vín byli ochotni za dražené značky ve prospěch charitativního účelu vydat celkem 21.050 Kč. Zisk z dražby a celého večera bude věnován na zakoupení invalidního vozíku pro třináctiletého imobilního Lukáše, eventuálně pro oddělení pro zrakově postižené při Městské knihovně v Klatovech.

Celý průběh večera dokázal, že je možné - díky činnosti zdejšího Rotary klubu - spojit v našem okrese městě kvalitní společenskou akci s tolik potřebnou charitativní činností pro naše spoluobčany.

*Jaroslav Melan,
RC Klatovy*

LIONS POMÁHAJÍ ZRAKOVĚ POSTIŽENÝM

Obdobně jako rotariáni, poskytují své služby a pomoci i členové českých a slovenských Lions Clubů tam, kde to lidé potřebují. Jejich hlavní pozornost je přitom zaměřena na zrakově postižené. Jistě bude naše čtenáře zajímat, jaký významný projekt se našim přátelům v pomoci a službě podařilo na jaře t.r. uskutečnit ve prospěch těch, kterým osud bohužel nedopřál vnímat okolní svět svými zdravýma očima. Uvítali jsme proto příspěvek do našeho magazínu od prof. MUDr. RNDr. Jaroslava Slípky, CSc., člena Lions klubu Plzeň City a v roce 1995/96 guvernéra Lions distriktu 121, pokrývajícího od roku 1992 celé Česko i Slovensko.

LIONSKÉ MEZINÁRODNÍ VZDĚLÁVACÍ CENTRUM OFTALMOLOGIE V PRAZE

Duchovní otec projektu oftalmologického centra Jaroslav Slípka z Plzně

Mezi přední aktivity mezinárodních Lions klubů patří boj proti slepotě, vyjádřený v ústředním hesle Lionů: "SIGHT FIRST". Výsledky této aktivity jsou už dnes vidět po celém světě, zvláště v rozvojových zemích, kde žijí miliony nevidomých. V Indii, Nepálu a v řadě jiných zemí vznikají s podporou Lionů desítky nemocnic a zdravotnických zařízení, zaměřených na vymýcení slepoty.

Boj proti slepotě znamená ovšem i přípravu zdravotnických pracovníků a lékařů, vyškolených v nejmodernějších terapeutických metodách na stále se zdokonalujících pří-

strojových aparaturách. Toho si byli vědomi čeští a slovenští Lions z LC distriktu 121 a ve spolupráci s mezinárodně uznávaným oftalmologickým pracovištěm, jakým je Oční klinika 3. lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Praze, zahájili v roce 1996 práce na projektu realizace vzdělávacího centra, které by pomáhalo ve výchově vzdělaných oftalmologů zvláště z oblastí východní Evropy a rozvojových zemí. Mezinárodní Nadace Lionských Clubů (LCIF) přiznala tomuto projektu grant ve výši téměř 1 milionu dolarů.

Po šestileté usilovné organizační aktivitě jak ze strany Lions klubů, tak i vedení Oční kliniky v Praze vzniklo 21. března 2002 přístavbou k budově Oční kliniky v areálu Fakultní nemocnice Krá-

lovské Vinohrady v Praze „Lionské mezinárodní vzdělávací centrum oftalmologie v Praze“.

Toto mimořádně důležité pracoviště, zaměřené na preventivní oblast oční zdravotní péče, bylo slavnostně otevřeno za účasti první dámy republiky paní Dagmar Havlové. Ve svém úvodním projevu zdůraznila humanitární význam pražského centra a vysoce hodnotila také mezinárodní uznání české vědy, která je připravena poskytovat výukové programy odborníkům v dalších zemích. V podobném smyslu se vyjádřili nejen prezident Mezinárodní Nadace

Slavnostní briefing za účasti paní Dagmar Havlové; po její pravici mezinárodní Past-President Lions a ředitel LCIF doktor Jean Behár, dále Dr. R. Pararajasegaram, zástupce WHO a zástupce Christopher Blinder Mission

Budova oftalmologického centra v Praze

Lionských Clubů Dr. Jean Behar z USA a zástupce Světové zdravotnické organizace ze Ženevy Dr. R. Pararajasegaram, ale i němečtí odborníci v oblasti oftalmologie prof. dr. V. Klaus a Dr. A. Hardenberg. Ti hodnotili vysokou úroveň české oftalmologie, která je schopna ve svém novém centru splnit vysoké výukové požadavky rychle se rozvíjející světové medicíny.

Přednosta Oční kliniky prof. MUDr. Pavel Kuchynka spolu s vedoucím nového vzdělávacího centra MUDr. Ivo Kocurem provedli na závěr slavnostního aktu své hosty laboratořemi, ordinacemi a výukovými prostorami centra. Všichni přítomní mu pak popřáli mnoho úspěchů v plnění záslužného programu.

Jaroslav Slípka, PDG,
LC Plzeň City

Předání speciálních kol pro hendikepované děti

Přibližně jeden rok po předání dvou mikrobuseů do organizací pečujících o postižené děti a mládež se nám podařilo připravit další akci: tentokrát byla předána speciálně vyrobená kola, určená pro postižené občany. Jsou to vícestopé tříkolky různých velikostí, které mohou sloužit jak dětem od 6 let, tak i dospělým. Spolu s výrobní firmou Loped se nám podařilo připravit 11 kol v celkové ceně cca 165000,-Kč. Kola byla předána do tří institucí, které mají sídlo v Praze: Jedličkův ústav pro fyzicky postižené děti a

mládež dostal dvě kola v dětské a jedno v juniorské verzi a čtyři kola pro dospělé, Škola pro děti s kombinovanými vadami ELPIDA jedno kolo pro dospělé a jedno v juniorské verzi a konečně Diakonie církve bratrské dvě kola pro dospělé v různém provedení a jeden spřažený bicykl s třístupňovou převodovkou.

Předání proběhlo 26. dubna 2002 v pražském hotelu Savoy, kde byl pro postižené děti - zástupce všech obdarovaných institucí připraven pořad s kouzelníkem, "hadí" ženou a s promítáním filmů. Dětem byly předány také další dárky jako dálkové řízená autíčka atd. Postižení hoši a děvčata i s pedagogickým doprovodem s námi po-

obědvali a dobře se pobavili.

Tato aktivita našeho klubu však nekončí, protože se již našlo dalších šest sponzorů, kteří chtějí přispět na nákup dalších kol. Máme také již vytipované instituce, kterým bychom speciální kola darovali.

Uvítáme aktivitu i dalších Rotary klubů, které by se chtěly na naši aktivitě podílet.

Jaroslav Faltýn,
RC Prague International

NÁROČNÉ ÚKOLY NOVÝCH GUVERNÉRŮ

„Přispějte 80 miliónů dolarů!“

S touto naléhavou výzvou se na guvernéry všech 530 distriktů, shromážděné na jejich mezinárodním školení v jihokaliifornském Anaheimu, obrátil v závěrečné fázi našeho nejdůležitějšího rotariánského programu Luis Vicente Giay, předseda Nadace Rotary, a to za souhlasu ústředí Rotary International. Pro kampaň PolioPlus, zaměřenou na konečné vymýcení dětské obrny, musejí rotariáni poskytnout v příštím roce 80 mil. US \$, má-li se dodržet časový plán této kampaně, rozvržený do roku 2005. Nepřehlédneme-li k občasným fanfárám, které zazněly v souvislosti s průběžnými úspěchy za uplynulých 17 let existence tohoto programu, závisí nyní jeho úspěšné dokončení na tom, jak se podaří guvernéřům pro rok 2002/03 motivovat pod heslem „Fullfilling our Promise - Eradicate Polio“ („Splňme svůj slib na vymýcení obrny“) všechny rotariány svého distriktu skutečně k účinnému spurtu do cílové rovinky.

Svými slovy - „Je to naší povinností!“ - nenechal L.V.Giay nikoho na pochybách o své výzvě, která byla v zásadě jasně srozumitelným požadavkem. Pro každý distrikt je jasné předem spočítáno, jakou částkou musí přispět, přičemž se tato částka vypočítává individuálně podle počtu členů v distriktu a podle výše jeho příspěvků do Nadace za poslední dva roky. Tento solidární podíl má přispět k tomu, aby se každý distrikt zapojil v rámci svých skutečných možností. Podle slov Rolfa Hörndlera, bývalého ředitele RI, by měli také rotariáni v Německu a Rakousku počítat s částkou cca 100 US \$ na každého člena. Poznámeme ovšem, že se přitom nic nezmění na pravidelně vyšší obvyklých příspěvků. V této souvislosti uvedl L.V.Giay, že příspěvky do Nadace, původně očekávané v uplynulém roce ve výši 63 mil. US \$, byly ve skutečnosti o 10 mil. nižší.

Proč právě 80 miliónů?

Pro cílovou rovinku kampaně PolioPlus si dohodlo Rotary International, Světová banka a Nadace Billa a

Melindy Gatesových společně s Nadací OSN účelové“ partnerství: ke každému dolaru, jímž přispějí rotariáni, přidá Gatesova nadace další dolar a Světová banka další tři dolary. Každý náš“ dolar bude tak mít hodnotu pěti. Přispějí-li tedy rotariáni 80 miliónů, dosáhneme tímto způsobem částky 400 miliónů, které dosud chybějí k úspěšnému završení programu PolioPlus.

Oněch 100 dolarů navíc bude sotva možné pokrýt z obvyklých příspěvků a darů. Bude proto nutné vymyslet speciální akce a aktivity. Proto se očekává, že každý guvernéř jmenuje pro tuto kampaň svého pověřence, který bude umět klubům poradit, jak se k svému podílu na distriktovém příspěvku dopracovat.

Výzva k těmto 80 miliónům dolarů je tím nejtěžším břemenem, které bylo guvernéřům vloženo do balíku jejich letošních úkolů. Vedle toho ovšem stojí také očekávání, že se každoroční příspěvky a dary do Nadace Rotary zvýší; vedle toho také pokračuje propagační kampaň „Global Quest“, zaměřená na rozšiřování členské základny, vyhlášené prezidentem Richardem D. Kingem a v neposlední řadě také koncepce oslav 100. výročí založení Rotary během tří příštích let, vyhlášená bývalým prezidentem RI Cliffem Dohertymanem. Jelikož se do té doby má každý z brzy již 31 tisíc Rotary klubů podílet na zviditelnění Rotary v oblasti své působnosti vhodným „Projektem ke 100 letům Rotary“, musí guvernéři pro příští rok již nyní zřídit odpovídající pracovní týmy, které budou schopny usměrnit představenstva všech klubů v distriktu.

Přes tato velmi náročná očekávání bylo až překvapivé, v jak dobré náladě absolvovali všichni německy mluvící guvernéři svůj velmi nabitý výchovný plán po dobu jednoho týdne v Anaheimu. Jak vyplynulo z mnoha separátních rozhovorů, příčina spočívá v novém prezidentovi RI, který tyto guvernéry povede. Bhichai Rattakul, člen RC Dhonburi, Thajsko, si získal všechny posluchače hned svým prvním vystoupením. S typickou asiatskou zdrženlivostí, pokud jde o jeho osobní prezentaci, přesvědčil přítomné bývalý ministr zahraničních věcí a předseda parlamentu Thajska svým programem, zaměřeným na samotnou rotariánskou základnu - přímo na každý jednotlivý klub stejně tak jako na základní příkaz rotariánského společenství - být připraven ke službě a pomoci. Tato myšlenka je přímo poeticky vyjádřena v jeho letošním hesle „SOW THE SEEDS OF LOVE“ („Rozdáváme láskavost“). Na rozdíl od již uvedených požadavků pro příští rok zdůraznil president-elect Bhichai, že právě posilování klubů je tím pravým měřit-

kem úspěchu jeho funkcionářů. Je zapotřebí přenechat klubům, jaké aktivity podniknou k prosazení rotariánských cílů a ideálů. Guvernéři by podle něho měli sice i nadále povzbuzovat a motivovat kluby k aktivnímu vyhledávání nových členů, avšak ještě důležitější je znovu postavit do popředí požadavek etického přístupu v profesním, podnikatelském i společenském životě. To také Rotary posílí, „a jak stále znovu zjišťujeme, právě silné Rotary má skutečně moc změnit svět“. Pokud by zbylo už jen jedině procento nebezpečí v boji proti viru obrny a tento krok by se měl provést v zemích, zachvácených válkou a nenávistí, pak právě my musíme světu ukázat, „že odpovědí na nenávist a násilí je láska a mír“.

„Sow the Seeds of Love“ - doslova: „rozsévejme semě lásky“... Oním „rozsévačem“ musí být právě guvernéř, který tuto setbu uplatní v klubech, z nichž pak vzejde Rotary, opírající se o své původní cíle a právě proto schopné úspěšného života i v budoucnosti.

V tomto poselství našli jeho smysl také německy mluvící guvernéři, jejichž řady se rozšířily na celou oblast střední Evropy. Protože by představitelé sousedních distriktů na východě - 2230 (Polsko, Ukrajina a Bělorusko), 2240 (Česko a Slovensko), 2241 (Rumunsko a Moldavsko) zůstali v Anaheimu osamoceni a tím izolováni, pozvali je němečtí, švýcařští a rakouští guvernéři, aby společně s nimi vytvořili jednotný tým - „středoevropské crew“. Jejich spolupráce se projevila při tradičním folklórním večeru ve „Středoevropské polce“, při níž společně tančili představitelé dokonce 15 zemí. A nešlo přitom jen o jejich radost ze společného vystoupení, ale zřetelně byla vyjádřena jejich společná vůle překonat hranice z minulosti - jak skutečně, tak i hraničce v mysli mnoha z nás.

*Autor: Matthias Schütt;
z časopisu DER ROTARIER č. 3/02
přeložil Dobroslav Zeman, PDG,
RC Plzeň*

Dlouhá cesta zpátky

Myšlenky Rotary přinesl do Číny americký cestovatel Roger Pinneo v roce 1919. V červenci téhož roku byl v Šanghaji založen první čínský Rotary klub. Ideje Rotary se ujaly a v příštích dvou

kou činnost v humanitární oblasti – sponzorovali nemocnici pro pacienty s leprou a školu pro slepé. Rotariáni v Šanghaji založili „Beggar Town“, ve kterém se vzdělávalo více než 1500 mužů, žen a dětí.

Na přelomu 30. a 40. let, přes válečné udá-

Po nástupu komunismu v Číně v roce 1949 činnost Rotary ustala. V roce 1952 byla zrušena většina klubů, v roce 1953 byla celá Západem importovaná myšlenka s definitivní platností zakázána. Mnozí rotariáni se přestěhovali do Hong Kongu nebo na Taiwan, kde se stali posilou tam existujících klubů.

Na konci 70. let, kdy izolace Číny polevila, se opět objevila myšlenka na obnovení rotariánského hnutí. V roce 1982 byl založen „pilotní“ klub v Pekingu, který však nevyvíjel výraznou činnost.

V roce 1989 světový výbor Rotary nabídl pomoc čínským dětem. Jako součást programu PolioPlus poskytla Nadace Rotary Světové bance dotaci ve výši 15 miliónů dolarů na vybudování továrny na výrobu vakcín v Kunmingu a dalších 900 tisíc dolarů věnovala na výškolení technického personálu. Sto miliónů dětí bylo očkováno a nemocnost se prudce snížila z deseti tisíc případů v roce 1981 na 1191 případů v roce 1992. V posledním desetiletí Nadace Rotary poskytla na očkování další dva milióny, ke kterým japonští rotariáni přidali 750.000 dolarů. Díky všem těmto aktivitám Čína v říjnu 2001 oznámila, že se na jejím území nevyskytuje jediný případ dětské obrny.

Konečný krok k návratu Rotary do Číny byl učiněn v listopadu 2000, kdy zástupci čínské vlády pozvali do Pekingu prezidenta RI Franka Devlyna a tehdejšího ředitele RI Bhichaie Ratakula (nyní nastupujícího světového prezidenta). V červnu 2001 začaly pracovat Rotary kluby v Pekingu a Šanghaji.

Rotary hnutí se do Číny vrátilo.

*převzato z časopisu
THE ROTARIAN, duben 2002,
přeložila Andrea Vernerová,
RC Brandýs-Boleslav*

Dvě éry v životě Číny: hodina tělocviku v době kulturní revoluce (vlevo); a rotariáni financovali náročnou operaci tohoto čínského chlapce v USA.

letech vznikly další kluby v Pekingu, Nankingu a Soochow. Rotariáni ve městě Hankou vyvinuli vel-

losti, dotýkající se i Číny, Rotary kluby fungovaly dál. V roce 1947 byly v Číně tři distrikty, zahrnující 32 klubů.

Nejvyšší představitelé Rotary International pro rok 2002/03 :

President RI:

Bhichai Rattakul, Thajsko

President-elect:

Jonathan B. Majiyagbe, Nigérie

Ředitelé RI:

Keith Barnard-Jones, Anglie; Genaro M. Cardinale, Itálie; Frank C. Collins Jr., Conn., USA; Toshio Itabashi, Japonsko; Peter Krön, Rakousko; Dong-Kurn Lee, Korea; Gerald A. Meigs, Minn., USA; Samuel A. Okudzeto, Ghana; Floyd P. Olson, Wash., USA; John Michael Pinson, Texas, USA; J. David Roper, Ga., USA; James R. Shamblyn, La., USA; Ómar Steindórsson, Island; Kozo Sugo, Japonsko; P.C. Thomas, Indie; John G. Thorne, Austrálie; Alceu A. Vezozzo, Brazílie;

generální sekretář :

Edwin H. Futa, Hawaii, USA

První pracovní zasedání správní rady RI

(Board of Directors) v jejím novém složení se uskutečnilo ve dnech 29. června až 2. července v Lausanne, Švýcarsko

Rotary v číslech:

rotariánů - mužů i žen : 1,188,492
počet klubů : 30,149
počet distriktů : 530
počet zemí : *)163
počet členů RTC klubů : 164 795
počet RTC klubů : 7 165
počet zemí s RTC kluby : 151
počet členů ITC klubů : 186 570
počet ITC klubů : 8 112
počet zemí s ITC kluby : 109
počet místních týmů dobrovolníků 4 389 v 67 zemích nositelé odznaku PHF**) 791 759

*) Tato čísla se opírají o údaje týkající se členské základny, jak byly vykazány za období 1. leden až 30. červen 2001 a ve čtvrtletním výkazu za období 1. říjen až 31. prosinec 2001

**) Tento údaj je platný k 31. březnu 2002

Světové kongresy Rotary:

v roce 2003 :

Brisbane, Austrálie, 1. až 4. června

v roce 2004 :

Osaka, Japonsko, 22. až 26. května

v roce 2005 :

Chicago, USA, 19. až 22. června

v roce 2006 :

Kodaň, Dánsko a Malmö, Švédsko, 11. až 14. červen

Řiďte se novým mottem Rotary International !

Prezident RI Bhichai Rattakul vyzývá všechny rotariány, aby si vzali za své jeho motto:

SOW THE SEEDS OF LOVE

-

ROZDÁVEJME LASKAVOST

Jeho grafickou podobu a vysvětlení jeho smyslu je možné si objednat v oblastní centrále RI CEEMA v Curychu nebo prostřednictvím internetu na adrese www.rotary.org ve třech různých formátech: na CD, jako pohlednice nebo jako samostatný list (obj.č. 902-MU zdarma).

Redakční rada:

Ivan Belan, PDG, Alexander Brányik, Jan Hladký, Róbert Matejovič, Stanislav Novák, DG, Martin Petiška, Milan Roch, DGE, Vladimír Skalský, Andrea Vernerová, Dobroslav Zeman, PDG (předseda)

- ve spolupráci se všemi RC a RTC, které poskytly své podklady

Kontaktní adresa:

Vydavatelství Dům, s r. o., V Háji 15, 170 00 Praha 7, e-mail: ada99@mbox.vol.cz

www stránky distriktu 2240: www.rotary.cz; www.rotary.sk

Polygrafické zpracování a tisk: XENT s r. o., Praha

Příjem inzerce:

02/83 87 08 92, e-mail: vydavatelstvi@seznam.cz, vydavatelstvi@post.cz

Vydal:

Rotary distrikt 2240 v červnu 2002 ve spolupráci s Vydavatelstvím Dům, s r. o. Praha

NEPRODEJNÉ

CO TO JE „SERVICE ABOVE SELF AWARD“?

U příležitosti výroční konference Rotary distriktu 2240 předal Ivan Belan, RC Banská Bystrica, který vykonával funkci guvernéra distriktu 2240 pro Českou republiku a Slovensko v roce 2000/01, svému předchůdci ve funkci guvernéra pro rok 1999/2000 Dobroslavu Zemanovi z Rotary klubu Plzeň vyznamenání, které mu udělil prezident Rotary International pro rok 2001/02 Richard D. King. Z jeho osobního dopisu, adresovaného D. Zemanovi, citujeme:

„Ústřední heslo Rotary „Service Above Self“ je vyjádřením trvalého a důležitého principu rotariánského společenství. Služba představuje uspokojení pro rotariány, kteří jsou ochotni poskytnout pomoc všude tam, kde je jí zapotřebí.

Vyznamenání pod názvem „SERVICE ABOVE SELF AWARD“ zřídila Správní rada Rotary International v roce 1991, aby jím ocenila ty rotariány, kteří přímo ztělesňují ústřední motto Rotary. I když je služba druhému vlastní většině rotariánů, považovala správní rada RI za důležité, aby ocenila právě ty své vynikající členy, pro něž se stala služba a pomoc smyslem jejich života.

Toto ocenění se z velkého množství návrhů přiznává každoročně pouze 150 nejlep-

ším. S potěšením Vám sděluji, že se letos dostává této cti i Vám.

Tímto vyznamenáním se oceňuje Vaše obětavá služba, jíž jste jako rotarián přispěl v uplynulých letech ve prospěch druhých a jíž jste se vyznamenal mezi ostatními členy celosvětové rodiny Rotary.

Jsem hrdý na to, co jste dokázal, i na to, že jste jako rotarián i mým přítelem. Doufám, že se i nadále budete řídit mým mottem:

MANKIND IS OUR BUSINESS

—
NAŠÍM POSLÁNÍM JE HUMANITA.

*Richard D. King, v.r.,
prezident RI"*

PDG Ivan Belan předává cenu PDG Dobroslavu Zemanovi.

Mami,
proč ten svět
tak letí?

Asi přivezli
Mattonku.

Když je něco dokonalé, je těžké se bez toho obejít. Mattoni má styl, který svádí, je potěšením, které chutná. Obsahuje přírodní komplex mikro a makroprvků Vitactive®, který pomáhá správnému fungování lidského těla. Kdo má žízeň, pije vodu. Kdo volí Mattoni, musí mít pouze Mattoni. Mattoni - vybraná značka České barmanské asociace.

Kde to žije, tam je Mattoni.

